

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

Idun

GRUNDLAGD AF FRITHIOF HELLBERG

FÖR KVINNAN OCH HEMMET

HUFVUDREDAKTÖR OCH ANSV. UTGIFVARE: JOHAN NORDLING.

I Swedenborgs Lusthus.

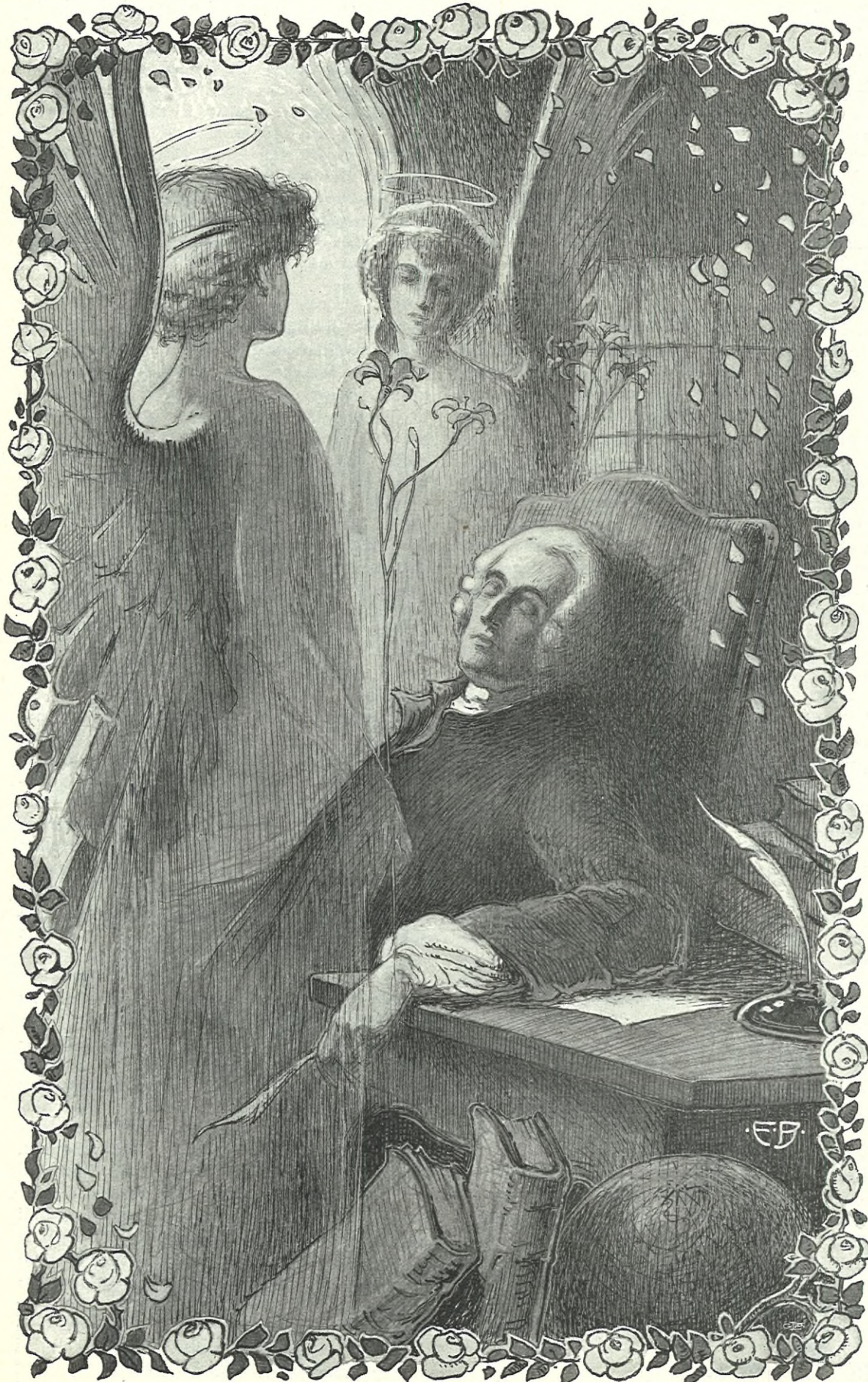
DEN STORE SIARENS stoft, om hvars förflyttning vi förut nämnt, har i dessa dagar återbördats till fosterlandet. Med vår pansarkryssare "Fylgia" anlände nämligen sistlidne lördag de jordiska kvarlevorna af Emanuel Swedenborg till Karlskrona, hvarifrån de sannolikt komma att öfverföras till Uppsala domkyrka för att där finna sitt slutliga hvilorum. Det är med anledning häraf vi meddela nedanstående känsliga dikt, som författarinnan byggt på ett ställe i Fryxells "Berättelser ur svenska historien", där häfdatecknaren anför följande yttrande af Swedenborg, efter det han avslutat en af sina uppenbarelser: "Då syntes mig himlen från öster till väster full af sköna purpurrosor till förvåning för alla ur andevärlden närvarande vittnen."

I SIN LUSTHUSVRÅ på Söder gamle siarn ensam sitter.
Kvällsolsprakt i väster glöder.
Darrande ett purpurglitter faller öfver arbetsbordet och förgyller, efter vana, här och hvar det skrifna ordet i hans "Himmelska Arcana".

För det varma skimret sluta sig hans ögon, och mot nötta gullskinnsdynan syns han luta hufvudet, det tankeirötta.
Och ur hand, som plötsligt domnar, fjäderpennan sakta halkar.
Som ett barn den gamle somnar.
Och från örtesängens kalkar

vällukt in i kammarn strömmar.
Fönstret öppet står för fläkten.
I den lärde mannens drömmar väfs en flik af blomsterdräkten.
Färger skifta, bilder fara...
Ur den lätta blunden vaknad, ser han upp mot rymder klara med en blick af sorgsen saknad.

Originalteckning för Idun af artisten Edvard Berggren.

Kvinnan som arbetar.

III.

Fabriksarbeterskan.

Några allmänna synpunkter.

Nyss han drömt om hvita änglar,
vinkande ur skyn mot gruset.
Alla buro höga stänglar,
blossande som aftonljuset.
Siarn log: "För den, som vårdar
ädel sådd i fåredalen,
gror förvisso i Guds gårdar
läkeört för jordekvalen."

Bäst han så, i stillhet, tänkte,
hände att från rynder blåa
änglaskaror blomster sänkte
öfver bord och luntor gråa.
Hans "Arcana" ljuft beströddes
med ett regn af rosor skära,
och på siarns läppar föddes
böneord till Herrans ära.

Synen kom och svann i blinken,
men utaf dess glans betagen,
andeskådarn lydde vinken,
skref vid sista skynt af dagen:
"Tack, Allsmäktige deroftvan,
som mig, ringe, täckts benåda
med den underfulla gåfvan
att i dolda världar skåda.

Blomster ej min lifsväg smycka.
Ödet böd mig att försaka
timlighetens största lycka:
trefvet tjäll och älskad maka.
Lika godt — i skuggskönt eden
Adam syndade förveten,
men på torra ökenleden
fostrades i kraft profeten.

Högsta lott du velat unna
mig, o Gud, af *intet* bunden,
får din sanning jag förkunna
högt och vidt kring
jorderunden.
Jag om vägen ej tog
miste:
ökenluft har fläktar
rena.
Och, som jordom
till Guds
Kriste,
änglar sändas att
mig tjäna."

ANNA KNUTSON.

DET HAR alltid synt mig råda en bestämmd disproportion mellan intresset för öfverklassens och de kroppsarbetande klassernas kvinnofråga å ena sidan och deras reella betydelse å den andra. Kvinnofrågan har länge haft ett öfverklassmärke, och de frågor och teorier man uppställt och diskuterat ha varit sådana, att endast öfverklasskvinnan kunnat bestå sig med att ha någon mening eller göra något slags val. Alla dessa litterära strider om mer eller mindre subtila teorier, dessa skärmytslingar i tidskrifter och böcker mellan Stella Kleve, Alfild Agrell, Ola Hansson, Ann-Charlotte Edgren, denna aktion och reaktion i fråga om kvinnans emancipation, detta gny om Nora eller icke Nora och om denna de sista dagarnas oheliga, Gertrud Kanning, allt detta förefaller mig, hur intressant det än må vara, komma endast få vid, och att vid Gud ha tagit för mycket rum. Även där man ser kvinnofrågan ur en mera praktisk synpunkt, som man lyckligtvis börjat göra, har det ännu länge varit öfverklasskvinnornas speciella önskemål, som främst framhållits. Det är först rösträttskampen, som om också tillfälligt samlat kvinnor ur alla klasser, som demokratiserat kvinnofrågan. Men disproportionen finnes där ännu. Kanske att jag blott flyttar om den på ett annat håll, om jag för min del återigen lägger tyngdpunkten vid hvad jag tills vidare måste kalla underklasskvinnofrågan. Det är egendomligt att lägga märke till hur mycket enklare och hur oändligt mycket allvarligare den blir, när man så att säga tränger längre ner, hur gåtorna bli färre och farligare. Kvinnofrågan är icke litterär längre, icke heller estetisk, det är en fråga om lif och nöd, svält och död. Hvad förmodligen ännu öfverklasskvinnorna äro oense om: huruvida en kvinna är lyckligare som doktor eller doktorinna eller bör vara bägge delarna, hur en kvinna bör välja mellan hushållsskola och universitet, själfvärf eller äktenskap, yrke eller moderskap — allt detta har för den kroppsarbetande kvinnan aldrig nått upp till en samvetsfråga, ja icke till någon fråga alls, — omständigheterna ha mycket kategoriskt afgjort allt sådant hennes funderingar förutan. Här måste man dock för rättvisans skull medge att för många bildade kvinnor saken ställt sig på ungefär samma sätt, som en brödråga mindre än en samvetsfråga. Men *det* har man nog fått höra!

Hvad har det icke skrivits och talats om de bildade kvinnorna och den nya tiden, medan det proportionsvis varit tämligen tyst om det faktum, att här i landet — oafsedt alla hemarbeterskor — femtiotusen kvinnor och mera, en femtedel af hela det inom storindustrien sysselsatta arbetarantalet faktiskt sugas in i fabriker och förnöta sina bästa år på ett arbete som många gånger till sin natur är direkt skadligt för det psykiska tillståndet.

På tal om fabriksarbeterskan bör man akta sig för missgreppet att generalisera. "Den stackars fabriksflickan" är icke att handtera som ett kollektiv, allra minst uppifrån och ner med ett torrt teoretiserande. Arbeterskorna hålla möjligen ihop utåt, d. ä. mot öfverklassen, som de hata med ett sammanbitet hat, alltför lätt förståeligt, men innanför deras krets är ståndsskillnaden oerhörd.

Vi ha den dugliga arbeterskan på den ansedda fabriken. Hon har aktning för sig och sin person; sin veckolön af 20 kronor eller mera använder hon på ett klokt och sparsamt sätt och underkastar sig alla försakelser för att kunna bo något så när människovärdigt. Hon håller sig moraliskt upprätt, om också icke enligt öfverklassbegrepp, eftersom den förbindelse hon antagligen lefver i icke alltid — af praktiska skäl — är legaliserad, och hon är en intressant bekantskap, värd att göra. Mellan henne och den stackars svältafnåde, okunniga, tillsölade varelse, som sköter det gröfsta arbete på de sämst ansedda fabriker, hvars väg balanserar mellan nöd och last, finnas många trappsteg. På ett af dem står den påfallande grant klädda unga fröken med den svajiga hatten och den sidenfodrade promenadräkten, hon, som af öfverordnades egna privata nöjesfonder får ett betydligt tillskott till sin kläckassa.

Om alltså de finnas, hvilkas psyke slipas och härdas i den kamp för brödet, som en fabriksarbeterskas lif är, och de, som förslösas och fördärfvas under enahanda livsvillkor, ha de dock alla ett gemensamt — risken att bli fysiskt på ett eller annat sätt depraverade af arbetet. Det är klart, att här kunna de i viss mån medverka eller motverka själfva, men faktum kvarstår alltid. På denna punkt vidgas deras fråga från en klassfråga till en rasfråga, hvars vikt man i andra land säkert insett bättre än hos oss.

Vi ha ju ännu icke haft att göra med mer än andra generationen af dem, som vuxit upp i storindustriens skugga. Men den skada för släktet, som åstadkommes af att kvinnorna, mödrarna, bindas vid det nötande fabriksarbetet är ju redan med denna andra generation bevisad. Vrida utvecklingens hjul tillbaka kan ju ingen, icke heller bör man begära, att en situation, som utvecklats sig så snabbt som den närvarande, redan skall kunna behärras af samhället. Man har väl i stora drag klart för sig hvad samhället såsom sådant af rent egoistiska skäl kan och bör göra för att reglera och förebygga, men om detaljerna äro meningarna här som alltid delade, färgade af parti- eller könspolitik. Och mycket blod och kraft förrinna i sanden hvarje år som går, medan man låter de af storindustriens invasion skapade förhållandena utveckla sig på egen hand.

Förutsättande en viss allmän kunskap hos mina läsare om fabriksarbeterskans ställning vill jag i korta drag redogöra för några af de tänkta vägar, hvarmed hvad man på lagstiftnings- eller annan väg kan göra hennes ställning drägligare. Vi ha då skyddslagstiftning, yrkesinspektion, yrkesskolor med elevhem samt hem för arbeterskor. Skyddslagstiftning är ju en af samhällets rasskyddande åtgärder. Då en sådan emellertid gifvetvis alltid är industrien en black om foten, kan ett litet land som vårt med en — det måste man alltid erinra sig, innan man faller sina domar — kämpande industri svårigen för konkurrensens skull stå ut med en sådan, såvidt den ej blir internationell. Däri ligger den stora svårigheten. Hvad skyddslagstiftning för kvinnor angår, så har jag svårt att se, hvarför man skulle ha något emot den i princip, blott därför att den är undantagslagstiftning. Så länge vi ännu ej fått det tredje könet utbildadt, måste dock kvinnorna intaga visavi männen en särställning, som gör att speciella lagar måste tillämpas för deras fall. Faran med all skyddslagstiftning för kvinnor är, att den kan brukas som ett vapen, riktadt af männen mot kvinnorna — närmast nu fabriksarbeterskorna och andra kvinnliga yrkesutöfvare — i kon-

Mjuk och elastisk gång

tillhöra de egenskaper som gjort

Victoria
hängan

till

"Damernas Favorit". Ludvig Traugott, Stockholm.

Försäljes i finare skoaffärer öfverallt — till populära priser — och tillverkas af

kurrenslyfte. Den måste vara skriven för att skydda kvinnorna själfva och barnen, utan att därför så vidt möjligt stänga kvinnan ute från de väl aflönade arbetena. Att de praktiska verkningarna af nu föreliggande förslag till skyddslagstiftning för kvinnor främst skulle bli de sistnämnda, är det argument, som från kvinnohåll rests mot detsamma.

Ett annat sätt att på lagstiftningsväg träda emellan till arbeterskornas fromma är att anställa kvinnliga yrkesinspektörer. För vår nuvarande yrkesinspektion finnas åtta platser, alla besatta af män. Att deras tid och krafter oafsedt all god vilja ej kunna räcka till, faller ju af sig själf, i kson att de naturligtvis ej kunna ägna sig åt att studera hvad som kan göras för att minska yrkesfaran för speciellt de kvinnliga arbetarna. Denna skiljer sig i många fall från den, som hotar männen och är af mera indirekt natur. För en effektiv inspektion behöfvas här kvinnor, och erfarenheterna från de länder, där sådana ha anställts, Danmark och Finland, för att ta de närmast till hands liggande exemplen, visa bäst hvad godt de med relativt enkla åtgärder redan uträttat till minskande af de yrkesfaror, af hvilka nästan hvarje fack har sin speciella. Så mycket märkvärdig är den tröghet, hvar med frågan behandlas här hemma.

Den mest kritiska tiden för de unga arbeterskorna, särskildt för dem, som komma in från landsbygden utan något annat att lita till än sitt arbete, är just de första månaderna. Att skaffa sig någon verklig yrkesutbildning är för de flesta ej att tänka på, de måste hugga i med första bästa knog, som står till buds, men eftersom förtjänsten i allmänhet står i relation till skickligheten, blir det att nöja sig med de sämsta tänkbara lefnadsvillkor. Det är med andra och tydligare ord: de måste dyka ner i den för folk med deras inkomster eller brist på inkomster reserverade dyn. Faran är då, att de stanna där. Hade vi yrkesskolor, som för unga flickor i detta predikament kunde bli porten till deras arbete inom ett eller annat fack, skulle säkerligen mycken kraft och duglighet tillvaratagas, många frestelser undvikas, och mången lefnad få ny in-tresseriktning och nya lyckomöjligheter. I samband med dem borde finnas elevhem af den art som Handtverksföreningen förbereder för unga män.

Från elevhem har tanken nästgårdsväg till hem för arbeterskor. I Tyskland har man gjort inrättandet och skötandet af sådana till en speciell social verksamhetsgren, och ett stort antal föreningar ha bildats med upprättandet af arbeterskehem som syfte. Här i Sverige ser man föga af en dylik verksamhet. Stockholm har summa två arbeterskehem, bägge startade af fabriksarbeterskornas varmhjärtade vän, fröken Gerda Meyerson. Ett tredje lär skola inrättas af samma förening, som underhåller de andra, men likväl är det ju icke på långt när tillräckligt för det förefintliga behofvet. Här liksom vid omreglering af bostadsförhållandena i allmänhet förlår knappast det enskilda initiativet, stat och kommun måste gripa in.

Försäkringsväsendet som ett stöd för arbeterskan är ett kapitel för sig, som här icke kan behandlas.

Efter att här ha försökt relatera några af de allmännaste synpunkterna på fabriksarbeterskan såsom klass i förhållande till samhället och antydt några samhällets plikter mot henne, hoppas jag i ett par följande artiklar bli i tillfälle att lämna några interiörer från olika stockholmsfabriker.

ELIN WÄGNER.

I COLOSSEUM En stämningsbild från Rom af Fredrik Vetterlund.

I NEDANSTÄENDE skiss med dess graciösa fantasilek har den framstående litteraturhistorikern och Atterbomkännaren samt drömmande lyrikern gifvit en skir teckning af på en gång ett slycke Rom och en liten bit svensk småstad, insvept i sommarljus.

VÅR SJÄL ÄR byggd så, att bilder, som ha något besläktadt, framkalla hvarandra. Det som ger den nya bilden kan vara skylätt och i en blink försvinnande, så att det icke kan gripas, men resultatet står kvar: en hel serie nya bilder, som återigen kanske yngla af sig nya. Dessa krusningar och böljningar på själslivets sjö, lika solglittret på en verklig sjö någon blå sommardag, spela en mycket större roll äfven i vårt vakna tillstånd än vi vanligen lägga märke till. Hvad bild- och tankeförknippningarna, "associationerna", betyda i drömmen, är mera bemärkt och erkänt.

Jag var i Rom, men skulle resa samma dag och hade tidigt på förmiddagen gått ut för att taga afsked med Colosseum. Colosseum och därmed campagnan, ty Colosseum ligger, kan man säga, redan på campagnan.

Men eljes ville jag just nu ej se något annat. Därför tog jag icke min vanliga väg dit ut öfver Forums ruinfält, hvars makt är så stor, att den skulle ha kastat sinnesstämningen in i sin riktning. Jag gick i stället genom de smala romerska bakgator som skärande Via Cavour leja fram till platsen. Förmiddagssolen lyste vänligt på det idylliska lifvet här, de lekande barnen, de gamla smutsiga och orimliga husen och — i det där hörnet — på de mörknade resterna af Nervatorgets Minervatempel, kolonnadernas och bjälklagets trots allt blommande, oförligneligt massiva prakt, hvilken gömde sin förnedring bland gatans tarfliga byggnader. Men just så fick det gamla fragmentet, som på denna plats öfverlevat generationer af kortvariga mänskoboningar, en ny sorts skönhet och grep vemodigt öga och tanke. Jag stannade en stund inför det. Aprildagen med sin sorglösa och friska luftton gjorde det egentligen blott en smula svårare att nu, ännu i dag, nödgas lämna — icke endast denna plats med det obekymrade solske-

net öfver bakgators dagsländeliv och tvåtusenårs-mirnen, utan Rom öfver hufvud. Emellertid ryckte jag mig lös från den stumma återstoden af kejsar Nervas prakttorg och gick gatan vidare ut mot platsen, där plötsligt Colosseum står för en i sin öfvervældigande makt.

Campagnan! Soldiset öfver ensligheten. Längst borta bergskonturerna, och Rom här strax bakom mig.

Den vanlige, till herde utstyrde pojken kommer springande och bjuder sin violetta blomma och tigger soldi. Där sitta vakterna och spela sin eviga tolfva och gäspa öfver Colosseum, öfver campagnan, öfver enformigheten, öfver Rom, öfver världen.

Men själf går jag in i den ofantliga ovalen, in på arenan. Många människor äro här icke; de Bædekerläsande tyskarne och engelsmännen, herrar och damer, ha i dag smält samman till ett litet sällskap af några få individer, som vandra omkring uppe bland arkaderna. Här är fredligt och tyst, och — solen skiner, solen skiner öfver tre fjärdedelar af kolossens insida, och öfver arenans jord, där det fläcktals växer grönt och oansenliga gula blommor.

Jag bestiger de cykloiskt enorma afsatserna och vandrar rundt däruppe, tittar ut genom de stora gluggarna mot Roms kontur, mot Forum och Palatinen därborta, mot det fjärran soldiset. Och jag plockar de gula blommorna, som växa äfven här bland travertinens parasitgrönska; de skola under årtionden kanske få slumra i någon bok i mitt hem däruppe bland björkarna.

Och solen skiner: gyllne och fin är luften, gyllne Colosseums grå murmassa. Och jag lägger märke till en egendomlig illusion: allt som jag vandrar byggnaden rundt och har solen än bakom mig, än framför mig, se! då växlar belysningen som vore det helt olika stunder på dagen. Här står solen i öster, som jag vet att den faktiskt gör. Men här — ja är

Barngarderoben är en svensk upplaga af den enda i utlandet existerande tidningen i denna bransch och står i förbindelse med kontinentens förnämsta barnkläders-affärer och erhåller från dem rikhaltiga mönster till allt hvad som hör en välförsedd barngarderob till. Tidningen är också tongivande på sitt område samt utgifves på flere språk och i kolossala upplagor.

Barngarderoben

Pris för helt år 3 kr., halft år 1: 60 kr.
Lösnummer 30 öre.

Barngarderoben utkommer med ett rikhaltigt illustrerad nummer i mån., åtföljd af en dubbelsidig mönsterbilaga med en mängd tillklippningsmönster. Den bör sålunda blifva af ofantligt värde för hvarje moder, helst som den därjämte lämnar henne en god hjälp med barnens sysselsättande, och gifver mer än tillräcklig ersättning för prenumerationspriset.

det icke en sen eftermiddagssol, som kastar sitt lutande sken från ett likt drömmen fjärran västerrike? Gamla, gamla syner komma igen i själen, syner från ett annat land och en liten okänd stad... morgon, afton, afton, morgon... ljusmorgon. — — —

Ja, och jag är en liten pojke på 7, 8 år! Det är tidig, blå sommarsöndagsmorgon hemma och kyrkklockorna från det höga tornet ringa öfver ett stort torg, där skuggan från östersidans husrad ännu sträcker armarna så långt, att den nästan når till den västra.

Jag har fått på mig rena hvita kläder. Jag står ute på det skuggade, vida, fyrkantiga torget, där ingen människa syns till. Kyrkofolket har länge sedan strömmat in i templet, psalmsången har slutat. Allt är tyst, men solen stiger fram bakom mitt hem på torgets östersida: skuggorna börja dragas tillbaka och hettan har kommit.

Då ställer jag mig så långt ute på torget att jag just förnimmer den gyllne skifvan komma upp bakom huset. Nu rider den på takryggen i sin enorma glans. Jag går än längre ut; alla gatstenarna ligga skinande hvita, den stora mittelstenen mest.

Torget är stort, när det är tomt! Det liknar en enda sal, där ingen människa finns. Husen rundt omkring känner jag alla; de äro liksom individer, hvart med sin egen atmosfär af upplefvanden och minnen. Och där bor han och där bo de...

Borta i sydvästra hörnet står kyrkan med sina almar och sitt torn majestätiskt till väders i den rena luften. Psalmsången därinne har visserligen slutat, dock, ligger den ej ännu i luften som ett eko... sången och den starka klockklangen. Men detta eko i örat, i själen, är det enda jag känner af människorna; annars är jag här i söndagens intensiva glans på ett egendomligt sätt ensam med de värmedallrande husen, de hvita nerfällda markiserna, de heta hvita stenarne på torget, mina egna hvita kläder...

Och det är högtid, är sommar, sommar, nordisk blå oändlighet öfver staden och torget. Inne i kyrkan, bakom de mångfärgade fönstren, kunna de ej förnimma det starkare. Här ute i den flödande ljusstarka glansen lyfta sig händerna, lyfter sig hjärtat, och däruppe står solen... ouppnåeligt högt öfver östra husraden, som hukar rygg nere i sin egen sammankrympta skugga.

Det klingar genom rymden... nu som från fjärran klockor långt öfver de gröna, kanske blott drömda fälten bakom torgets och stadens väster. Och all världen sjunker in i klangen... klockornas klang, söndagens klang... väster, öster, öster, väster... och torgets fyra sidor omkring mig flyta i hvarandra, växa plötsligt i höjd och soliditet och sluta sig kring mig i en rundel — men det är ju icke dem jag ser utan Roms Colosseum med dess öppna arena under en stigande sol. — — —

Jag skakar drömmerna af mig. Arenan ligger nu alldeles tom och mellan arkaderna syns ingen; det lilla Bædekerläsande sällskapet är borta. Jag står åter så häruppe, att öster verkligen är öster och jag har solen och morgonen bakom mig. Och har den sekundsnabba synen från min obskyra svenska småstad varit blå himmelsflykt och oändlighet, så är verkligheten här i den tragiska ruinen endast vemodsfärgad idyll och frid.

Men solen skiner, solen skiner,

och stillsamt Colosseums västerrund förgyller i förmiddagens ljus.

Och urgrå jätten diktar på idyller med gröna gräs och simpla gula blommor, som gro i sten och grus.

Så sorglöst i dag och i går som i tusen år.

Ännu vandrar jag mellan de tysta arkaderna. Det är svårt att besluta sig för ett sista nerstigande. Men det skall ju ske. Så står jag då ånyo på arenan. Farväl, Colosseum! Dina murmassor tiga som de tegat inför härjare och dyrkare, inför Alariks och Totilas barbarhärer, inför medeltidskejsare och påfvar, inför konstnärer och skalder, inför fromma pilgrimer, flacka turister och hela profanum vulgus... Farväl, du stora rundel, du symbol af ett världsallt, där solen i samma stund kan skina liksom från alla väderstreck och med olika stunders själ och glans, och därför locka gamla syner tillbaka till sinnet.

Ner i entrén sitta ännu vakterna och spela sin evinnerliga tolfva. Och i det en hel hord tyskar störta in och skrika och gestikulera och stora platsens sublima frid, räddar jag mig i en af droskorna, som alltid hålla utanför, och räddar mina blommor, som i den spåda, luftiga vårgroenskans och de hvita näternas land under årtionden kanske i någon bok skola fräslas till den pressade växtens fortvaro och aldrig mer återse den enastående plats där de föddes, utom i sina långa drömmar.

Men här, bland Sörmlands björkar, drömma de nu om Colosseum alldeles som jag själf uppe bland arkaderna ett ögonblick återlede den länge sedan förrunnen stund af högtid, klockklang och blå rymd i en obemärkt nordisk stad.

Några skolpojks- och studentminnen från Fyris strand

i glad oordning upptecknade af Manasse.

VI.

En studentexamensdag.

DET VAR REDAN FULL VÅR i Uppsala. Skolallén med sina honungsdoftande lönnar var ett enda ljufvigt surrande af humlor och bin, bofinkarne sjöngo med full hals sina gladaste drillar, sippor och tussilago hade ersatts af kungsängsliljor och guldviavor, svalorna susade hvisslande och pipande under en alldeles molnfri himmel, och i de ljusa ljumma nätterna klingade den ena studentserenaden vackrare än den andra och väckte lyckliga töser ur deras djupaste sömn.

Förstenadt och förtorkadt är det hjärta, som icke nu efteråt med minnets hjälp vill erkänna, att detta Uppsalavårens sista skede, allra sista utbrott, innan den kastade allt i fymnen på sommaren med sin speciella doft af syrener, lindblommor och jasminer, hade något rent af berusande med sig.

Det led mot kvällen, och sakta började solen dala nedåt Rickoberga och färgade baksidan af gamla slottet rosenrött, och Carolina rediviva sken utåt parken till skinande krithvit.

Med frontespisen i djup skugga ligger det gamla fula läroverket och drar som en stor magnet allt hvad lif och anda äger till sin närhet, från gråhåringen på kryckor ner till treåringen i kolt och halfstrumpor. Det strömmar folk från Kyrkogårdsgatan, från Öfre Slottsgatan, uppför Skolallén och öfre skolgården, från Luthagen, alla med samma mål, alla dragna af den stora, gula, fula, fönsterbemängda magneten. Där komma Maja, Astrid och Dagmar, Märtha och Beata, Hedvig och Eva, Elisabeth och lilla Vivi, alla med blommor, narcisser och konvaljer, rosor och violer, och alla buketterna ha gula och blå band och mycket bast, men de små hvita lille-putt-mössorna äro ännu inte upptäckta, och alla hafva brådtom; de komma med "andan i halsen" från Wallins blomsterhandel och från den snälle ljusskaggige Swens-

son uppe i Trädskolan bredvid Lugnet, de äro rödkindade och värkladda, i stråhattarna växa redan vallmo och blåklint, och i deras kölvatten skynda förälskade gymnasister med blå mössa, silfverlyra med krans och hvit snodd och vårbrodd på öfverläppen. Det är glädje och förväntan, det är vår i luften, sprudlande, sjungande vår, och det fräser i de ungas sinnen som ett bättre fyrverkeri.

Tätt, tätt står folkmassan packad ända in till skolans vägg, utefter den breda stendläggningen, i själfva allén under lönnarna, där humlorna alltjämt fulla drulla omkring, ja, ut på själfva kullerstengsgatan ända upp mot väggen till gamla skolboden med sina oförgätliga ettöresknäckar och tvåöres wienerbröd.

Båda dörrarna till skolan stå uppslagna på vid gavel, och därinne i den svala förstugan med sin betydelsefulla anslagstafla vimlar det af "småknott", första, andra och tredje klassister, som brottas, gräla och stoja och då och då med korta mellanrum skynda för att trycka näsan mot glasrutan till de inre dörrarna och möjligen uppsnappa hvad som försiggår därinne i långa korridoren utanför det "allra heligaste".

På trappan utanför stå nedre sjunde klassisterna, allvarliga som män i staten, några hafva till och med uppstående krage och brokig heltäckare, men ingen har som nu för tiden vare sig sportdräkt, "kavallerirock" med korta skört eller tennisracket i hand.

Men inne i ritsalen, snedt emot kollegierummet, sitta tolf uttröttade, kallsvettiga, bleknosade ynglingar i sin första frack, kanske nygjord, men ofta pappas eller äldre brors omsydd.

Det har visst varit en het dag, censorerna hafva själfva gång på gång gripit in, professorn i latin har varit "näsvis" nog att be en försöka konjugera en del inkoativa verb. Lundaadjunkten har önskat, att man utan vidare ska gå fram och skriva upp på svarta taflan svängningstalen i den enharmoniska tonskalan, och en halftimme efteråt anhåller han, att man ska fram till taflan igen och af en vanlig kritlinje på taflan afskära en n:te del. Båda försöken ha lyckats mot förväntan skapligt nog, och se'n anser väl höga vederbörande det inte vara värdt att mera vidröra det ytterst bräckliga fysisk-matematiska gebitet för att ej störa det första goda intrycket och rubba ett redan ytterst knäsvagt approbatur.

Från klockan åtta på morgonen har hjärtat arbetat, hjärnan klämtat och minnet slagit "Mollbergare", svaren ha varit si och så, de hyggligaste lärarna ha för att underlätta arbetet icke blott framställt frågorna, utan äfven själfva besvarat desamma, och nu sitter man och väntar den stora domen, medan minnena strömma till och år efter år passera förbi i stor revy som i en modern kinematograf, minnen från åtta års knog och slit och släp, upp på morgonen kl. 6, fem à sex lektionstimmar om dagen, kriaskrifning och tre timmars läxläsning till aftonspis i ljuf omväxling med skarlakansfeber, mässling, vattkoppor, gastrisk feber och "röda hund".

Med tacksamhet minnes man alla de lärare, som förstätt en med alla ens brister och svagheter, och som velat en väl och inte trott, att det legat en fähund bakom hvart ord, som vågade utgå ur ens mun, och med ett blidt öfverseende tänker man också på dem, som man af en eller annan anledning aldrig lyckades komma nära. Alla, alla, komma de i denna hemska väntans stund och titta till en i fantasien liksom för att mönstra gossarne, om de verkligen äro mogna att om en stund ge sig af från skolbänken och spänna den svaga vingen till flykt ut på livvets svåra kapplöpningsbana med alla sina hinder, häckar och

Skönhet är makt.

För hvarje dam torde det vara af största intresse att taga kännedom om sättet för en rationell hudvård. Detta tillfälle gifves i de värdefulla praktiska råd som erhållas uti vår stora bok afhandlande **Skönhetens hemlighet**. Boken erhålles gratis och franko. Tillskrif oss i dag.

Parfumeri Louise,
— Stockholm. —

vattenfyllda grafvar. Där komma de alla med den oförgätliga kortsnaggiga "Schaggan" och den härliga, briljanta "Norrlänningens hemlängtan" i spetsen — äfven du, käre broder, skulle ha ditt särskilda kapitel fullt af minnesgod tacksamhet. Och hack i häl efter dem komma de, fortfarande i fantasien allesamman, och alla ha de ett litet vänligt uppmuntrande leende, som kanske en och annan aldrig i verkligheten kostat på sig. Där kommer "Slaktarn" med sin hesa, ofarliga röst, med röd snusnäsduk och samma färg på håret, och där ha vi den lille spränglärde "Skrapan" med geografipekpinnen i högsta hugg för att dissekera Schweiz' något oroliga fysiska geografi på en specialkarta, påminnande om ådrad chokolad öfverstänkt med krithvit gräde och här och där en ljusblå uppfriskande fläck, föreställande Neuchateller-, Genever- och Bodensjöarne jämte deras mindre syskon.

Med portören på axeln och lornjettsnodden öfver höger öra kommer "Svedex" i tunna handskskinnkor, leende som efter upptäckten af "Linaria striata-vulgaris", och vid hans sida går den vänlige, hårlöse "Krist-Anders", nu likasom alltid utan öfverrock. Där kommer den glade "provis Julle", numera bara generalpostdirektör, med studentmössan på sned och godheten strålände ur ögonen, och där ha vi som vore det midt i ett veritabelt karnevals-tåg själfve "Kinesen" hand i hand med sin oskiljaktige "Gran-äng".

Också "Ladden", mager och blek, och "Vinkan", fet och välmående, hafva slutit sig till tåget, som afslutas med den kända trion "Littan", "Kajsa" och "Ritis". "Opp i gasken, mumrikar," ropar Littan med sin sonora tenorstämman. "Allt klart!" och så ljuder en genomträngande hvisselpipa i ens öron och påminner en om en längesedan förgången tid, då man nere på gymnastiksalen måste förödmjuka sig att sticka hufvudet mellan Littans ben, medan han med en rem bearbetade en kroppsdel, som vanligen är till att sitta på. "Alla ha klarat mellersta hästen och mer behöfs ej."

"Kajsa", som förflyttar sin välskapade och kraftiga figur på ett sätt, som ena stunden påminner om en snigel och ett ögonblick efteråt om en onykter man, öppnar endast sin mun med ett bredt leende och visar en tandrad, mest påminnande om de ensamma svarta skorstenarne efter en härjande eldsvåda i en mindre småstad. —

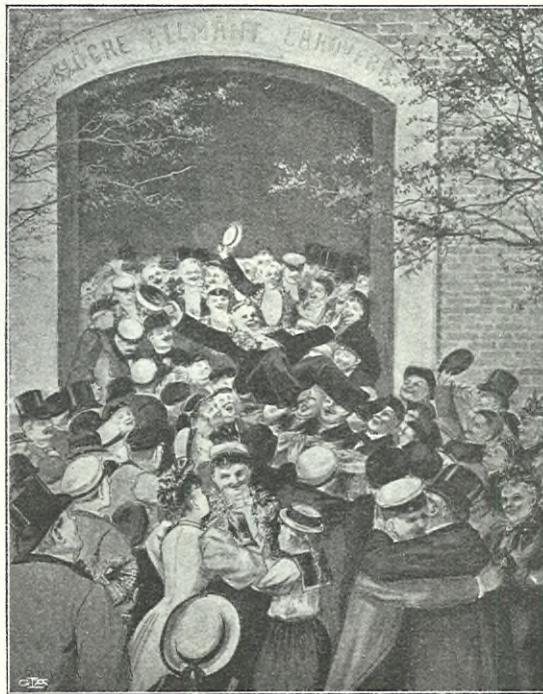
Plötsligt öppnas dörren, och man kallas åter till verkligheten. Rektor kommer in, ser sig en stund omkring med sin skarpa, allt upptäckande falkblick, går ut i korridoren igen för att underrätta en stackars privatist om hans sorgliga undergång, men kommer strax tillbaka med ett vekare, men alltid lika behärskad, genomallvarligt: "Alla få komma in."

Fri! alltså, fri, fri! — fri från plågande läxläsning! det var *det* som först af allt strömmade på en. Det var nog mer än *en*, som i denna stund gärna skulle ha velat gifva en ordentlig slant till de fattiga, om han blott ägt ett kopparöre — utom de redan färdigväxlade två och femtio förstas, som lågo lösa i höger byxficka och väntade på "hvita mössan".

Man knuffades och buffade hvarandra som barnungar af pur öfversvallande, obeskriflig förtjusning, och utan "rangordning", d. v. s. bokstafs följd, ställde man upp sig i en lång gasmarsch, knogade öfver korridoren och trädde in i detta rum, lärarnes kollegium, som man kanske högst fem gånger kommit att blicka in i under åtta långa år, och för hvilket man ännu i det allra sista hyste en viss vördnadsfull, för att icke säga orimligt högaktningsfull respekt. Afskedet blef kort och tämligen kemiskt fritt

från hjärtslitande uppträden, rektor förklarade oss för mogen frukt, trots i allra sista stund upptäckta kartartade symptom, censorerna logo medlidsamt, adjunkten i engelska, kristendomslektorn, sedermera högvördige biskopen och gamle Piter von Olde logo riktigt godt, och så började den stora handtryckningen med en nervös ifver, som gjorde, att jag i detalj ej kunde uppfatta latinlektorns sista vänliga ord som barlast ut i lifvet. Jag släppte ohöfligt nog hans hand, ehuru jag hörde ett älskvärdt ord om "mycket belåten", och ut i korridoren bar det af, där jag slet till mig öfverrocken och gymnasistmössan, och i samma stund slog de inre glasdörrarna upp, och det strömmar emot en ett jubeltjut så intensivt, så medryckande och befriande som man aldrig mer i lifvet får höra.

Det svindlar för ögonen, det går kalkkårar öfver ryggen, det sviktar i knäna, man sväljer en blandning af skrat och jubelgråt, och innan man vet ordet af, kastas man och tränges af ett hundratal småpojkar ut genom förstugan, gripes på trappan af obevekliga starka armar och befinner sig efter ett högljudt "ett och två och tre" högt uppe i luften, hälsad, tilljublad af en stormande skara. Nere på benen igen, omringas man af släkt och bekanta och vänner

"MAN GRIPES PÅ TRAPPAN AF OBEVEKLIGA STARKA ARMAR..."

och främmande töser, som man hela skoltiden tittat snedt på, och det kommer ett regn af blommor framifrån och bakifrån, och alla fästa sina buketter med stora säkerhetsnålar, som slita sönder den nya sommarrocken, och man ler ett trött vänligt leende och tackar till höger och tackar till vänster, och så bär det af i vildaste språngmarsch som det gällde lifvet, i en svindlande fart led i led, skara efter skara, nedför Skollén och in på Sysslomansgatan, allt under ett jubelvrål, som endast skolpojkar i Uppsala kunna åstadkomma just dessa trenne dagar på året, när också de få leka första maj på samma sätt som studenterna och skrika ut sitt hjärtas fröjd öfver gator och torg, oberoende af myndighet och polis.

I tolf år hade jag troget hvarje vår varit med om denna oförgätliga eriksgata och hurrat mig hes och sprungit mig trött och fördärfvad och jublat och njutit och hjälpt till att slita sönder den blå sammetskullen på gymnasistmössan för "nybakade", som nu äro store män i staten, både statsråd och biskopar och domhafvande på landet, ja, t. o. m. Nobelpristagare,

men aldrig hade jag trott, att det skulle kännas så godt och underbart att — ibland långa stycken buren på bröders och kamraters axlar — susa fram genom Uppsala gamla stengator, slunga sin skolmössa ut i Fyris, när man passerade Järnbron, under hvilken ån var full med lånade båtar och "gassar" (det är på äkta Uppsalaspråk gatisar eller gatpojkar), som försökte rädda hvad som räddas, kunde af de söndertrasade hufvudbonaderna, och så i samma vilda fart med ackompanjemang af ett aldrig svikande goss-skrån susa vidare förbi "klostret", numera försvunnet och ersatt af Gottlands nation, snedda "Gamla torget" och St: Persgatan, ta af in på Svartbäcksgatan och in till de båda små snälla och lustiga fröknarna i Eskilstunaboden, där man äntligen fick pusta ut och vid disken ta' på sig den så efterlängtade "hvita mössan" — mössan med alla sina förhoppningar och sin aldrig svikande tro på lifvet, på det goda och glada i lifvet, du kära, kära mössa, som man aldrig kan se utan att bestormas af minnen från lifvets ljusaste och gladaste ungdomsvår!

En stockholmsbild.

AF EN HÄNDELSE kom jag i söndags middag att gå förbi en af våra kyrkor. Redan på afstånd såg jag kyrkogården vimla af folk och trängseln på gatan var så stark, att man endast med svårighet kunde bana sig fram.

Öfverraskad att i vår tid finna kyrkor, som samla folk, då det i vanliga fall är så svårt att få oss att gå in, att man med all makt söker hålla kvar alla dem, som önska komma ut, vände jag mig till en poliskonstapel, hvilken stod där som en klippa midt i segelleden. Han svarade: — Det är bara barnen, som gå fram!

Mycket riktigt: här och där i den nyfikna folkmassan upptäckte jag små privata folksamlingar, som rörde sig omkring hvar och en sin medelpunkt. Och medelpunkterna utgjordes af unga flickor med hvita hattar och svarta klädningar, hvita rosor på sina bröst och röda rosor på sina kinder. De stackarna, för små att vara kvinnor, för stora att vara barn, sågo halft lyckliga, halft förskrämda ut öfver den uppmärksamhet, som ägnades dem. Där var pappa i hög hatt, som blinkte i solen, och ett generadt uttryck, där var mamma, hvars fuktiga ögon glänste i kapp med pappas cylinder och alltför rörd att tänka på, att hennes hatt kommit på sned; där voro lilla bror och stora systor och lilla systor och store bror. Och rundt omkring dem den aktade publiken, hvars närhängenhet denna gång emellertid var blandad med en viss godmodig välvilja, som om detta familjeskådespel ute på gatan på samma gång rört och tilltalat den.

Det är bara barnen, som gå fram! Jag vet inte om de "gått fram" eller "stått på gängen". Men hvad jag vet det är, att det inte är "bara". Det är barnens första allvarliga minne; åtminstone borde de inte ha något tidigare.

Men då jag fortsatte gatan fram, såg jag en liten flicka framför mig. Äfven hon var svartklädd, äfven hon hade en hvit halmhatt på hufvudet, men det hela var mycket illa sydt och det grinade styggteklädningssprundet där bak. Jag vet inte, om hon hade röda rosor på kinderna och hvita på bröstet, ty jag såg henne aldrig framifrån, men jag tror det knappast. Ty hon gick där så öfvergifven, aldeles ensam på väg från kyrkan på en sådan dag.

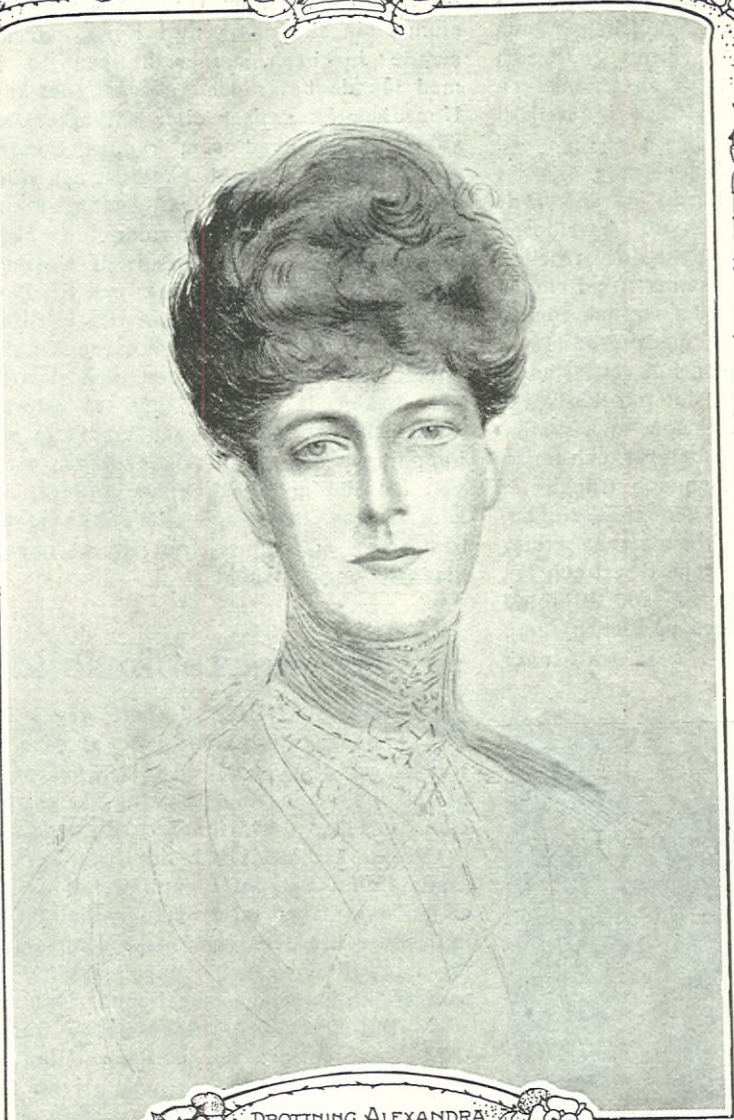
Det finns barn, som ha tidigare minnen än sin första nattvardsgång — och allvarligare också.

THORE BLANCHE.

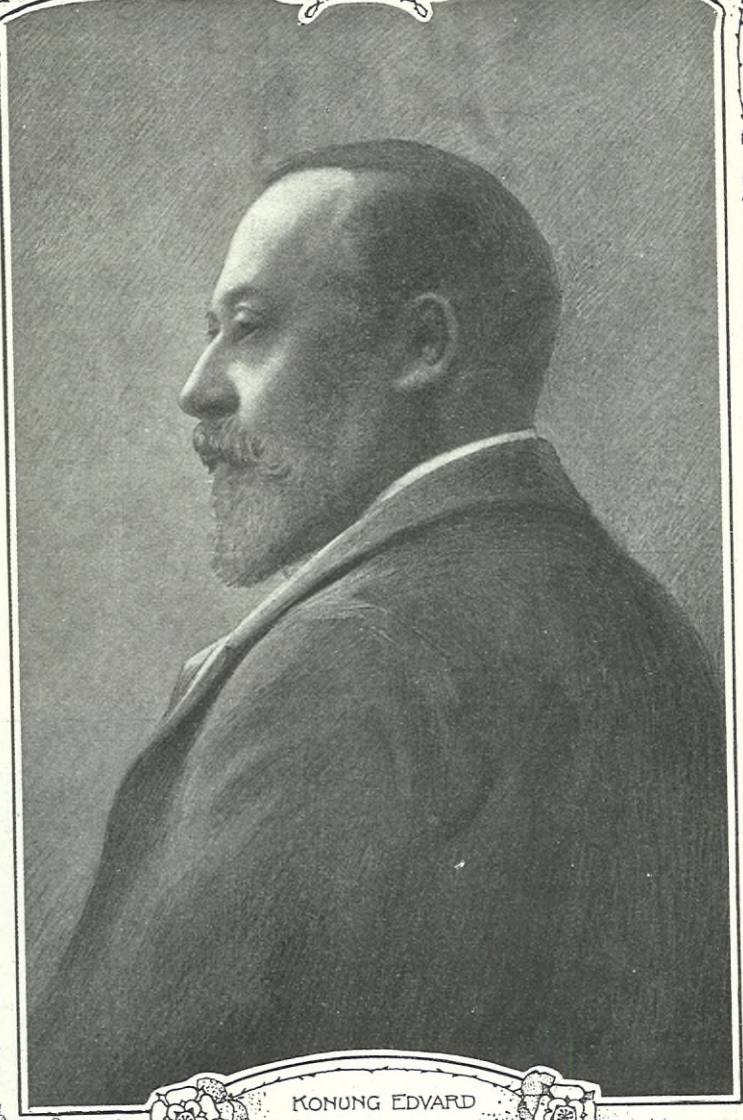
LUZERN

o Förmär vistelseort under sommaren. o
G:D HOTEL NATIONAL

Härligaste läge vid Vierwaldstättersjön.
Rum från 4 kr. • Ill. prospekt gratis.
Telegramadress: "National".

DROTNING ALEXANDRA

KONUNG EDVARD

DET ENGELSKA

KONUNGABESÖKET

INOM NÅGRA dagar gästas vår huvudstad för första gången af ett engelskt konungapar. På den tid då kung Christian samlade sin stora familj omkring sig på Fredensborg, då "Dannebrog" och "Drott" växelvis förde de danska och svenska kungafamiljerna öfver Sundet, har kung Edward gjort visit hos konung Oscar på Sofiero under några timmar, men det besök han tillsammans med sin gemål nu aflägger hos konung Gustaf har en helt annan och officiell karaktär. Man har särskildt påpekat den uppmärksamhet, som ligger däri, att detta besök sker före det i Kristiania och innan konung Gustaf företagit den rundresa till de europeiska furstehofven, som den internationella etiketten föreskrifver en nyvorden konung. Men konung Edward är också känd för sin utsökta artighet likasom för en diplomatisk skicklighet, som bland hans undersåtar nästan blifvit en trossats. Helt visst är resan till Stockholm ett led i den planmässiga utrikespolitiska taktik kung Edward allt sedan sin tronbestigning tillämpat. Det säges ju, att han i realiteten är sin egen utrikesminister. Från alla andra områden af politiken är han föröfrigt stängd af en författning, hvars gränser han noga aktar sig att öfverskrida. Det är just den takt och klokhet, hvarmed han uppbär

en engelsk konungs svåra ställning, som jämte hans personliga älskvärdhet skapat den stabila popularitet han åtnjuter. Och i egenskap af representant för det mäktiga brittiska världsriket besitter han en pondus utåt, som gör att vi med allt skäl kunna känna oss imponerade af hans besök. Att han därvid åtföljes af sin vackra drottning, öfver hvars ungdomliga utseende upp i sextioårsåldern man ständigt på nytt förvånar sig, och hvars fina och enkla värdighet i uppträdandet är väl bekant, minskar helt visst icke intresset bland huvudstadens befolkning för det celebra besöket.

Tillrustningarna för detsamma äro, när detta skrives, redan i gång för att ge färden från Centralstationen upp till Slottet och den planerade utflykten till Djurgården den fästligaste möjliga prägel. Vi få hoppas att Stockholmskall högtidsklädt mottaga sina höga gäster med sitt mest bedärande förvårslende, att aprilsolen skall stråla så oförbehållsamt som den kan det öfver holmar och vatten och Djurgårdens violettskiftande trädkronor, och vår huvudstad så kunna på en gång häfda sitt rykte för intagande fågning och visa, att den uppskattar den brittiska artigheten.

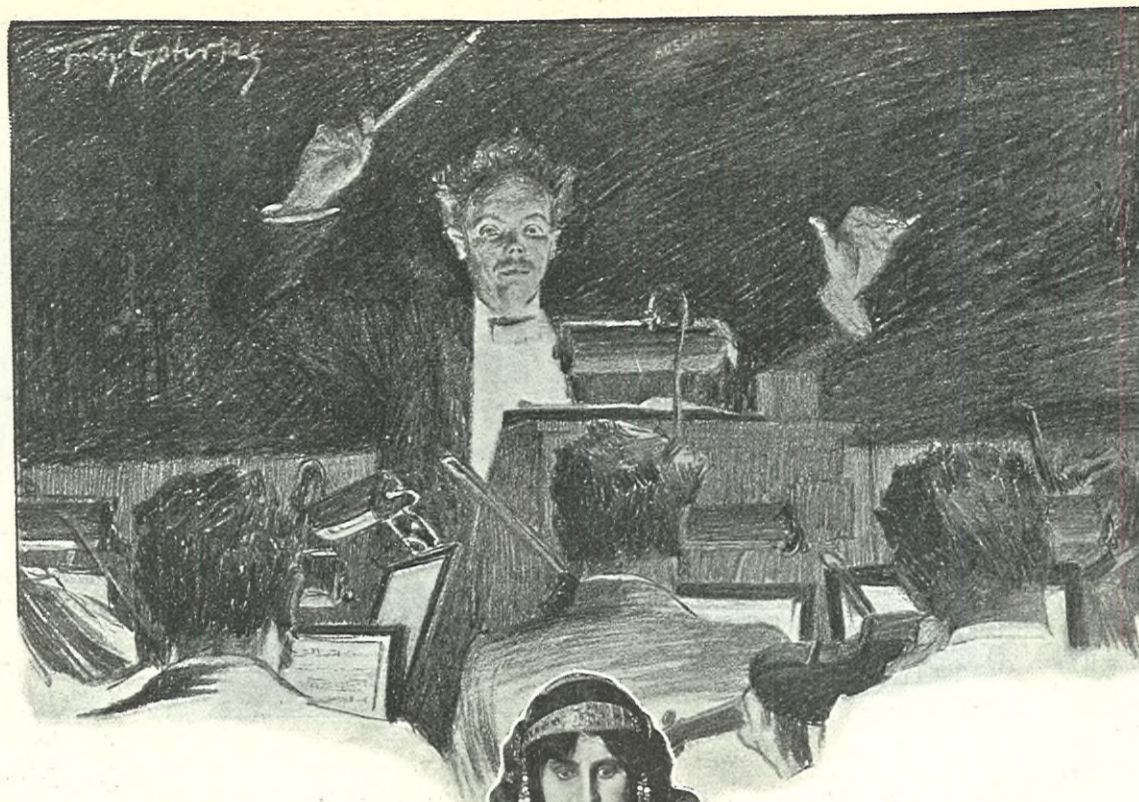
DROTNING ALEXANDRAS PORTRÄTT, HÄROFVAN ÄR REPRODUCERADT EFTER EN ETSNING AF DEN BEKANTE FRANSKE ETSAREN HELLEU OCH GER EN GOD FÖRESTÄLLNING OM HENNES NOBLA SKÖNHET. FOTOGRAFIEN AF KONUNG EDWARDS KARAKTÄRISTISKA PROFIL SÄGES I ENGLAND HÖRA TILL DE MEST LYCKADE, SOM FINNAS AF KONUNGEN FRÅN HANS ÄLDRE ÅR.

SALOME
HERODIAS'
DOTTER

SI, HERODIAS'
dotter Salome
dansar,
prinsessan utaf det
stolta Judéen!
Bevakad är hallen
af sköldar och
lansar.
Si Herodias' dotter
Salome dansar
i den sjuka skälf-
vande månens
sken!

Hon dansar af hat och af hämnd uti natten
prinsessan utaf det stolta Judéen.
Hennes skönhet förjagar skämtet och skratten
bland tetrarkens gäster i stilla natten,
där hon dansar i månens kyska sken.

Hon är hvitare nu än den hvita månen,
prinsessan utaf det stolta Judéen.
Hon är blek utaf hat till människosonen,
till Johannes, profeten och
människosonen,
hvars förbannelse nyss öfver
henne hven.

Skälfvande, veka, cymbalerna ljuda.
skuggorna famna palatsets sten. —
— Allt vildare dansar prinsessan af Juda,
då i stilla natten cymbalerna ljuda
till kärlekens dans uti månens sken.

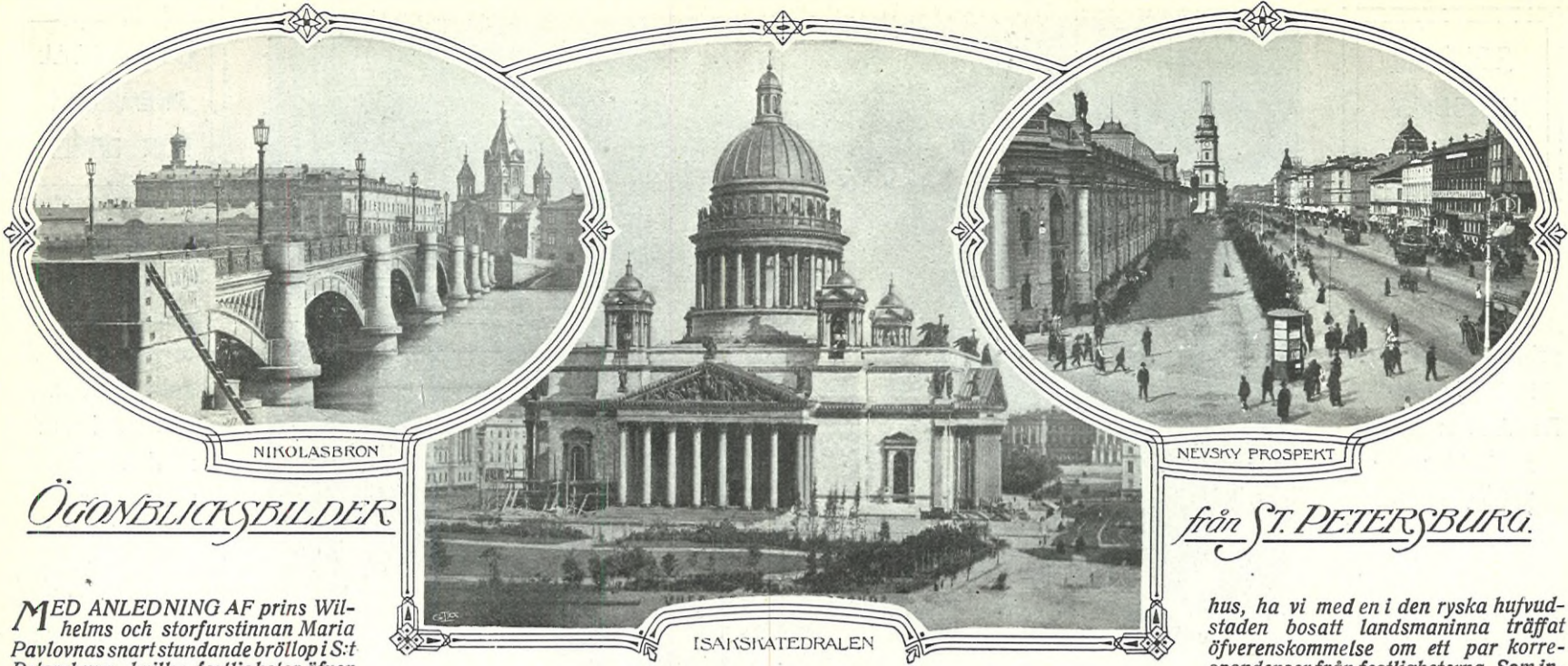
Si, Herodias' dotter Salome
dansar,
prinsessan utaf det stolta Ju-
déen!
Bevakad är hallen af sköldar
och lansar.
För Döparens hufvud Salome
dansar
i den sjuka, skälfvande må-
nens sken.

ELSA COLLIN.

RICHARD STRAUSS' OPERA "SALOME": 1. KOMPONISTEN ANFÖR OPERAN VIDDESSFÖRSTA UPPFÖRANDE. 2. FRU HELLSTRÖM-OSCÁR SOM SALOME
Å HÄRVARANDE KGL. TEATERN. 3. DANSSCENEN. TILL VÄNSTER I FÖRGRUNDEN SITTNANDE: HERODIAS (FRU CLAUSSEN), HERODES (HR
NYBLOM), I MIDTEN: SALOME (FRU HELLSTRÖM-OSCÁR). A. BLOMBERG FOTO. SE ARTIKELN: "FRÅN SCENEN OCH ESTRADEN" SID. 210.

NIKOLASBRON

NEVSKY PROSPEKT

ISAKSKATEDRALEN

ÖGONBLICKSBILDER

från ST. PETERSBURG.

MED ANLEDNING AF prins Wilhelms och storfurstinnan Maria Pavlovnas snart stundande bröllop i St. Petersburg, hvilka festligheter äfven komma att bevistas af vår konung och andra medlemmar af vårt furst-

hus, ha vi med en i den ryska hufvudstaden bosatt landsmaninna träffat öfverenskommelse om ett par korrespondenser från festligheterna. Som introduktion meddela vi i dagsnumret en skildring af den ryska jastan.

Petersburg i april 08.

VI HA NU KOMMIT in i fastan och metropolen vid Nevans frusna stränder har — figurligt taladt — klädt sig i säck och aska, efter att under "maslja nitzan" d. ä. veckan före fastlagsöndag, ha burit prins Karnevals färgglada glitterkrud. —

För ett opartiskt öga var det intressant att skåda den underbara fermité, med hvilken alla s. k. ortodoxa bytte om håg och sinne. Ena dagen yrande nöjeslif, öfverdrifvet, allt efter råd och lägenhet mer eller mindre raffineradt frässi, den andra arbete, allvar, bröd och grönsaksdiet! Lika enormt som hufvudstadens nöjeslokaler förtjänade under maslja nitzan, lika mycket förlora de nu. Första veckan af fastlagen voro t. o. m. alla teatrar, varietéer och konsertsalar stängda. — Restaurangernas musikestrader stodo tomma. Ingen offentlig musik får nämligen då förekomma. Man tänke sig endast stämningen inom vår glada Mälardrottningens gebit, därest de klerikala myndigheterna skulle låta en dylik ukas utgå. Blevne måhända sjufaldt värre än efter den omdebatterade 12-stängningen. Som sagdt, allt är emellertid tyst och stilla. En skarp kontrast mot maslja nitzans rörliga lif. Hvarje dag gaf då den stora cirkus Cinicollis vid Fontankakanalen två föreställningar för fulla hus. Narodny Dom, ett slags Folkets hus, ett i detalj praktiskt inrättadt etablissement, till hvilket vi senare hoppas återkomma, hade ej mindre än tre representationer dagligen, alla med lapp på luckan. Privata och offentliga nöjen aflöste hvarandra. Mycket gouterad var den på Akvariumsteatern nypuptagna operett, som efterträdt Die lustige Wittwe och Ein

Walzertraum, nämligen den lindrigt seriösa: "Es lebe das Nachtleben".

Karaktäristiska för maslja nitzan äro de endast för denna vecka hitkomna små finska slädarna, de s. k. veikorna. De köras af finska bönder till ungefär samma pris som en vanlig isvorschik. De lurfviga små hästarna och deras klumpiga seldon äro karnevalen till ära sirade med brokig pappersgrannlät; öfver träsisen i det primitiva åkdonet ligger ett rödrosigt yttertäcke.

Det hör till den infödda petersburgarens barndomsminnen att under "Schirokaja maslja nitzan" göra en tur i veika — ett minne, som är lika oupplösligt förenadt med fastlagen som fettisdagsbullarna hos oss. —

Ett motstycke till vår svenska hetvägg ha för öfrigt ryssarna i sin för karnevalstiden typiska nationalrätt "blinier". Hvad är blini? Jo, ett slags stora plättar af bohvetemjöl, ägg och mjölk. De ätas med "smetana", sur vispad grädde med kaviar. I hvarje hus inom tsarrikets fyra hörn konsumeras dagligen massor af blinier så länge "die Butterwoche" räcker. De serveras läckra och glödheta på restaurangerna, man bjuder hvarandra hem på blinisupéer eller dito middagar. Passionen för blinier tycks vara lika intensiv antingen de nu sköljas ned med champagne eller vodka.

Att se en äkta ryss inta en portion sådana plättar — det är både roande och lärorikt. Med en min som sutte han vid de odödliga gudarnas bord och serverades äkta ambrosia staplar han på dess det hela blir en byggnad värdig Cheops pyramid. Breder så på ett tjockt lager af smetana och placerar, för att höja effekten, svarta klickar af färsk kaviar i det hvita. Sist gjuter han öfver det hela den ljufligt doftande s. k. "fastan-oljan", ett af solrosfrö pressadt fluidum, hvars utsökta

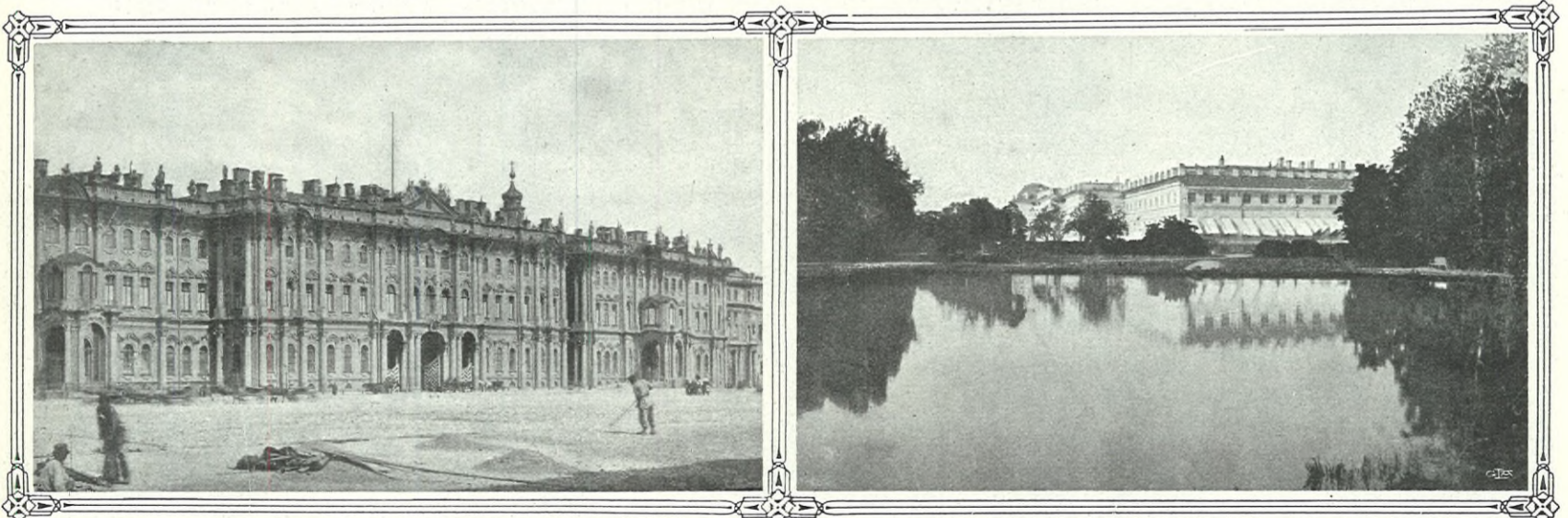
bouquet blott en rysk gom torde kunna uppskatta. Men du, som beskärmar dig öfver hårdsmältheten hos våra kära öländska kroppkakor — res till Ryssland under karnevalstiden och ät en portion blinier! — Man förundrar sig öfver mängden af bleka, trötta anleten på die Butterwoches sista dag. Ett öfverdrifvet festande och en dylik blindhet, det pröfvar den starkaste fysik. Det behöfs sannerligen de sju fastlagsveckornas stadgade lefnadssätt för att ta igen skadan.

Lifvet under maslja nitzan liknar en färd i flygande troika. Hvinande pisksmällar, det är champagnekor-karnas knall, sjungande bjällerklang — det är sången och dansen. — Framåt — framåt, prins Karneval står på bocken och tyglar sina tre ystra fålar. Fortast går färden nattetid, då är vägen fri, då hejda inga hinder den susande farten.

Det är på natten, då stjärnorna brinna skarpa öfver knarrande snö, då fiolstråkarna susa sitt mest yrande crescendo, då festrusen skummar mot bräddarna likt en öfverfylld pokal — det är då man skall åka i troika.

Nu för tiden har emellertid denna karnevalsvecka förlorat mycket af sitt sprudlande lif och sin originella gammalryska prägel. I vår allt mer nivellerande tid, då så mycket liksom blekes, mattas, har flere karaktäristiska bruk och plägseder kommit ur modet — åtminstone i Rysslands kosmopolitiska hufvudstad. — Förr var Marsfältets exercisplats apterad till ett slags marknadsplats, som bjöd på folknöjen af flere slag.

Där voro luftbanor och "balajans" och tittskåp, där gick "stariken" med sina drastiska skämt, där funnos de omtyckta konstgjorda kalkbackarna, där man med

VINTERPALATSET I PETERSBURG, DÄR KONUNG GUSTAF OCH DE ÖFRIGA FURSTLIGA PERSONERNA SKOLA BO UNDER BRÖLLOPSHÖGTIDLIGHETERNA.

TSARSKOJE SELO UTANFÖR PETERSBURG, DÄR BRÖLLOPET MELLAN PRINS WILHELM OCH STORFURSTINNA MARIA PAVLOVNA AF RYSSLAND ÄGER RUM.

Uppgif lifvidd (under armarne), midjevidd och kjollängd, erhåller Ni till Eder figur fullt tillförlitliga, moderna o. eleganta

Pappersmönster.

Erhållas omgående till nedanstående pris inom Sverige: Bluslif 40 öre, Kjolmönster utan släp 50 öre, Prinsessklädning 75 öre, Reformdräkt 75 öre, Barndräktmönster 50 öre, Kragmönster (Pellerin) 50 öre, Kappmönster 60 öre, Nationaldräktmönster i kr.

Expedieras portofritt inom Sverige om rekvisition åtföljd af likvid insändes till

Mästersamuelsgatan 43, Stockholm

Iduns Mönsterafd.

FRÅN DE I DAGARNA AFHÅLLNA STORA LAWNTENNISTÄFLINGARNA I JÖNKÖPING

anordnade af Jönköpings lawntennisklubb under ledning af fröken Ebba Hay — en syster till kabinettskammarherre B. Hay — och hvilka täfingar erhölesin särskilda glans genom prins Wilhelmus aktiva deltagande, meddela vi ofvanstående vackra grupp bild af hof fotograf Holm. Se här listan på de deltagande. För åskådaren från vänster till höger sittande: Fru Stina Strömberg; fru Emy Dovertie; frkn Harriet Bourn, Göteborg; fru Viva Lagerberg, Stockholm; frkn Ebba Hay; h. k. h. prins Wilhelm; fru Märta Adlerstråhle, Stockholm; fru Mary Boström, Stockholm; fru Ingeborg Qvarnström, Stockholm; fru Ellen Brusewitz; frkn Stina von Geijer och frkn Elin Olsson. Stående: direktör S. Strömberg; frkn Gertrud Fagerberg; direktör Konr. Lundberg; frkn Elsa Magnusson, Göteborg; kapten G. Axelsson; frkn Märta Södergren; löjtnant Fick, Stockholm; frkn Ebba Hagström; studeranden C. O. Nylén; direktör P. Qvarnström, Stockholm; studeranden A. Jansson; frkn Anna Hagström; redaktör Bergsten; doktor L. Lindholm; herr K. Lundahl; kapten Adlerstråhle, Stockholm; herr F. Ritter; 1ste legationssekreter. H. G. Dering, Stockholm; herr Th. Wahledow; ingenjör S. Busch; herr F. Grönfors, Stockholm; herr J. Eklöf; herr F. Möller, Stockholm; kapten A. Lagerberg, Stockholm; hofrättsnotarien S. Odén; auditör L. B. Schänberg och kandidaten Oswald Magnusson, Lund.

svindlande fart far utför det ena berget och upp för det andra.

Nu finns ej mer någon öppen plats, där folkets festglädje kan "spela fritt". Myndigheterna ha äfven här trädt emellan. De lägre klasserna fördela sig på de billigare platserna i Cirkus, på ett hundratal biografteatrar, i Mickaelmanégen o. s. v. Denna senare lokal har nu fått sitt särskilda intresse för oss svenskar, sedan som bekant den internationella utställningen i sommar där skall äga rum. Enligt en af våra Stockholmstidningar skulle Mickaelmanégen omgifvas af synnerligen vackra planteringar och ligga i centrum af staden. Byggnaden ligger också inte långt ifrån Nevski Prospekt, så den uppgiften stämmer. Men de vackra planteringarna tittar man förgäfvat efter. En skäligen enkel liten square midt öfver gatan är allt.

Men huvudsaken är ju dock lokalen själf och att vårt land får en fördelaktig plats för sina alster. Enligt hvad som här förljudes, ha svenskarna fått en utmärkt sådan, till vänster om kejsrerliga logen, midt emot tyskarna. Under första veckan gingo vi att taga den blifvande utställningsbyggnaden i ögonsikte. Dess väldiga sal var fylld af en nöjeslysten publik. Varietéer, karusell, rutschbana, restaurang, biograf — där fanns rum för allt. — Kvassen flöt i strömmar, det ångade af bliinier, balalajkor tonade, hettan var olidlig. Vi hade svårt att tro det vi befunno oss på en plats, där detektiverna några da'r förut gripit den sidenfräsande dam, som innanför sabeljackan bar en hel laddning sprängämnen.

Det talas och skrives i dessa dagar så mycket om svenskar i utlandet, om "förskingring", om sammanlutning och föreningsväsende.

Här i Petersburg har ju den forna s. k. skandinaviska välgörenhetsföreningen, efter att länge ha fört ett tynande lif, nu definitivt upplösts. Danskarna utgingo först och bildade en egen privatförening. För ej länge sedan försvann äfven det finska elementet för att — betydligt mera ostentativt — göra sammaledes. Som norr-männerna äro för få för att kunna räknas med, återstå blott svenskarna — åter ett varsel att skandinavismens vackra teorier äro — utopier. Nyligen samlades medlemmar af svenska kolonien för att öfverlägga om stadgar för en svensk förening, och är det att hoppas, att denna skall till allmän båtad länge äga bestånd.

Schismen svenskarna och finnarna emellan torde tvifvelsutan ej saknat skärpa. Svårt blefve väl reda ut, på hvilken sida felet låg. Alldeles utan grund är visserligen ej heller här det gamla ordspråket: "Sällan vållar en att två träta." — Men — ja, det finns ett men! Vi ha vant oss där hemma i Sverige, åtminstone många af oss, att känna ett djupt medlidande med våra finska bröder och se för vår själs öga martyrkronan sväfva öfver de tusen sjöarnas land. Det är dock en liten egenhet med Suomis söner och döttrar. Kommer man dem in på lifvet, ser dem i det gråa hvardagslaget, ja, då förefaller som om finnen, hvar och en i sin stad, ej vore obenägen att ta den där martyrkronan och omskapa den till en privat liten helgongloria — åt sig själf.

ELSA HAGÉUS.

En bikt på omvägar.

Novell af Erik Haneson.

(Forts.)

— Därför att jag måste ha tjoget fullt. Ditt är det adertonde och förrän jag fått tjugo, kan jag inte plantera den röda vinbärsbusken, som betyder kärlek och lycka, därför att dess bär ha mättats med allas edert hjärteblod. Och när den röda vinbärsbusken blommat och burit frukt, skolen I alla vara döda.

— Och när inträffar det? — frågade Hjalmar.

— När jag kommit öfver det nittonde och tjugonde, begriper du väl. Det är en smula olika med den saken, skall jag säga dig. Somliga äro rätt svärplockade, mycket svärplockade till och med. Du har varit en af de medgörligaste och beskedligaste, men därför skall du också få en lång kyss af mig.

Och hon lyfte upp sina hvita, magra händer, som voro nedsölade af saften från bären, för att fatta om hans huvud och kyssa honom, men då ryckte han till och vaknade, badande i svett.

Mannens hjärta är som den villande våg, och Hjalmar Brates utgjorde visst inte något undantag. Bror Fredrik, bankmannen, med den säkra blicken för människors vederhäftighet i mer än ett stycke hade kanske inte haft så orätt, då han tviflade på arten och beständigheten af Hjalmars senaste böjelse. Han hade sett lågan hos honom flamma upp mången gång förut, brinna och nästan förbränna för att inom kort kunna släckas ut af en fläkt, svagare än en döendes andedrag. Han hade förut icke stort fäst sig vid broderns erotiska ströftåg, ty han kände "föremålen" och visste, att de tålde vid att lekas med. Men vid första ögonkastet insåg han, att denna Signe inte var af samma materia som alla de andra. Han hade iakttagit henne långt mer än brodern någonsin kunde ana, sett med stigande oro, hur hon följde Hjalmar, hvart han gick, med ögon, som lyste af beundran och kärlek, och han kunde snart nog konstatera, att det intryck, brodern gjort på henne, var ett intryck för lifvet.

Dagen efter festen hade han sändt bud efter

Hjalmar och haft ett längre samtal med honom på sitt enskilda mottagningsrum. Det var första gången, tvillingbrodern tagit hårdt i, och det var första gången skarpa repliker växlats dem emellan.

— Jag tänker nu inte alls på dig — slöt bankiren sitt långa anförande — ty du kommer alltid att slingra dig fram, jag ger dig i denna sak helt enkelt tusan, men du har inte rättighet, absolut inte rättighet att sätta dig i besittning af denna värnlösa flicka, som du på förhand vet, att du på ett lättsinnigt sätt kommer att vanvärda. Vi affärsmän benämna en motsvarande manipulation på det ekonomiska gebitet med ett mycket fult ord: bedrägeri.

Hjalmar häpnade. Men hans gamla tvärsäkerhet svek honom inte — Signe älskar mig — sade han nästan utmanande.

— Det vet jag. Det behöfver du inte säga mig — invände brodern torrt — men det är i alla fall minst hjärtlost, om slaget träffar henne nu med en gång, än att denna späda, veka varelse skall utpinas af dina nålstygn — åh, jag känner dig, min gosse, när du är på det humöret — på samma gång hon efter en tid, då hon lärt känna dig, skall se sig nödsakad att bit för bit plocka af dig all den grannlåt, som hon i sin menlösa afgudadyrkan själf hängt på dig. Jag har aldrig tviflat på ditt goda hjärta, Hjalte, aldrig på din goda vilja, lika litet som på din begåfning, men du lider af ett andligt högmod, som tror sig ge dig rätt att jonglera med allt mellan himmel och jord lika lättvindigt som du jonglerade med dina vackra fraser i går kväll. Jag tviflar inte heller på, att du menar allvar nu, men hur länge kommer det att räcka? En andlig aristokrat, som du ju påstår dig vara, behandlar inte kvinnor på ett sådant sätt, som du gjort.

— Det ha de sig själfva att tacka för — menade Hjalmar.

— Må så vara. Det är en sak, som jag inte lägger mig i. Men jag svär på, att det blir samma historia med denna som med de andra, och det är det, jag för en gångs skull vill söka förhindra. Och gifter du dig med henne, blir det naturligtvis etter värre.

— Det är det vi få se — svarade Hjalmar kallt.

Sveriges på en gång elegantaste och mest användbara modejournal för hemmen.

Iduns Modellkatalog

Fyra rikhaltiga säsonghäften årligen. Kolorerad omslag. Prenumerationspris 2.20 för helt år — 60 öre pr häfte.

Oumbärlig för alla sömmerskor och alla hem. Nu är tid att prenumerera.

Det uppstod en pinsam paus, hvarunder bankiren fingrade på några papper på skrifbordet, liksom sökte han efter något.

— Tror du kanske att jag missunnar dig flickan? — bröt han tystnaden.

— Det vet jag inte. Det ser inte bättre ut.

— Hör på, Hjalte — replikerade bankiren och ställde sig i position framför Hjalmar — för att komma till ett resultat i denna dumma historia, vill jag göra dig ett förslag. Res. Res, hvart i Herrans frid du vill, var borta, så länge du vill. Fullfölj din gamla plan att göra studier för ditt renässansarbete och kom tillbaka som en stadgad karl. Har du därunder inte glömt henne, utan framhärda i ditt beslut, så vill jag vara med om att dansa på ditt bröllop, om jag också ginge på träben.

Hjalmars ansikte ljusnade.

— Jag nekar inte till, att du kan ha rätt i mycket af hvad du sagt, och jag tror, att vi kommit hvarandra en bit närmare i dag. Mannens älskog är en episod, det vet jag, men jag vet också, att en djup och innerlig böjelse kan åstadkomma märkliga ting.

— Låt mig se de där märkliga tingen först — skämtade brodern.

— Det kan vara som att vända om en hand — envisades Hjalmar.

— Prat, gosse. Personer vid vår ålder byta inte i en handvändning om natur, om vi ens någonsin göra det. Huru som helst. Vi tyckas ju i det närmaste vara öfverens. Men nu har jag inte tid längre med dina angelägenheter. Vi träffas kl. 6 i eftermiddag till middag på operakällaren och få då resonera vidare.

— I eftermiddag är det omöjligt. Jag har stämt möte med Brandt och Lybeck.

— Brandt? Nu? Efter detta?

— Det är ett gammalt löfte, som binder mig.

— En djup och innerlig böjelse bryter alla sådana löften — dekreterade bankiren och slog sig ned vid skrifbordet. Audiensen var slutad.

*

“Du käre!

En ensam liten jänta sitter i sin jungfrubur och tänker. Hon tänker på mångfaldiga ting, men mest tänker hon på någon, som hon håller af — innerligt och tryggt — med hela sitt lilla hjärta. Hon tänker äfven en liten smula på sig själf, och en — fast hon vet det — fåfång önskan tränger sig på henne att, om också blott för ett enda ögonblick, få göra en titt in i framtiden. — Käraste! Du nämnde något i går om, att du vore öfvertygad om, att denna jorden kunde i och genom kärleken blifva ett himmelrike. Att kärleken kan göra under, det är då visst och sant, och att du och jag, käre, käre, nog skulle kunna åstadkomma ett litet himmelrike, värdt att äga och värdt att värna om, det skulle jag nästan våga tro. Men jag är så ängslig för, att du hos mig ser egenskaper, som jag inte äger, ty när du en gång finner mig sådan jag är, en kvinna med många fel och brister, en helt “vanlig kvinna“, då är jag rädd, att solen och harmonien i vårt lilla himmelrike kan försvinna. Ser du, det att man känner hvarann och således inte kan blifva besviken, och det att man älskar hvarann trots alla fel och brister, det är dock den säkraste borgen för ett lyckligt samlif. Alltså får du ej hos mig se hvarken “konstnär“ eller “snille“, utan sådan jag är, en jäntunge med blott medelmåttig begåfning i mångt och mycket. Sådan är jag, käraste Hjalmar, och därtill ännu det värsta — svart-sjuk. Du tycker ej om ordet och tror icke, att jag är det, men jag är det — ännu. Det är ingen dålig eller ovärdig känsla, blott helt naturligt.

Jag vet inte, hvarför jag blifvit så kär i ditt senaste bref. Alla dina andra bref äro ju äfven fina och goda, men det är något särskildt med detta sista, du käraste. Kanske berör det mer än dina föregående bref just det, som mest tilltalar din Signe — jag tror, att din känsla för mig och kanske för kvinnan i allmänhet kommit fram så som du menar det — *ärligt* och *sant*. Du har skrivit många fagra ord, och det kan ej undgå att smickra mig, om jag ock förstår, att din kärlek till mig gör dig delvis blind för de brister jag äger. Käraste Hjalmar, jag känner mig trött nu och därför slutar jag för denna gång med ett innerligt hopp om att snart få träffa dig.

Må en kärleksfull Gud leda allt till det bästa för oss båda, och må samme kärleksfulle Gud hjälpa mig att alltid göra det rätta och goda. Lef väl, du käre.“

*

“Aningen om en kommande olycka har föresväfvat mig de senaste dagarne. Det var väl för mycket för mig, då jag trodde, att jag skulle få äga dig, du, min käraste, trots allt. På mors uttryckliga åstundan öfversänder jag till dig ineliggande, som du måtte ha dragit upp ur fickan samtidigt med det du visade dina nya fotografkort. Jag har inte själf läst det stygga brefvet, men mor tvingade mig att åhöra det, och hon har bedt mig meddela dig, att hon inte önskar, att du förnyar dina besök hos oss.

Må Gud förlåta mig, om jag nu gör något orätt, då jag ej äger kraft nog att motsätta mig min mors vilja, och må han hjälpa min Hjalmar... jag kan ju intet göra. Jag behåller tacksamt, hvad du gifvit mig, ty mina minnen vill jag behålla. Din framgång och lycka skall alltid förbli min dagliga bön. Jag vet knappast, hvad jag skrifer, ty mitt sinne är tyngdt af sorg.“

(Forts.)

FRÖKEN ANNA FLYGARE SOM ELEONORA I AUGUST STRINDBERGS "PÅSK" PÅ INTIMA TEATERN. A BLOMBERG FOTO.

SÅ HAR DEN orgiastiska fantasiprodukt, som heter Wilde-Strauss' "Salome", också nått vår stora lyriska scen. En dunst af feber, en kväljande och rusande blodlukt, ett sinnlighetens allt nedbrytande begär är denna Herodes' dotter, framdrömd af en dekadansdiktare, som själf gick under på sin jakt efter sinnelivets mest förinade och abnorma sensationer, och klädd i musik af en snillrik teoretiker, hvilken här sökt nå det omöjliga och af denna orsak måst stanna ett godt stycke från målet.

Men kanske just därför är denna sällsamma ord- och tondikt ett tidens äkta barn. Den är skapad ut ur den närvarande stämningen i ett kulturellt öfvermåttadt Europa, där släktet jagas af en oupphörligt växande njutningstörst efter det materiellas starkaste och mest döfvande extrakt. Vi vilja det omöjliga, vi begära stjärnorna, men icke himmelens stilla, strålände ljus, utan djupets röda eldflagor, som ge våra själar oläkliga brännsår. Salomes hejdlösa driftlif sjunger med oförminskad kraft i våra ådror, fast vi dölja det under ett kallt yttre, så länge vi bevakas, och likt Salome ha vi snart hunnit därhän i förgätenhet af de andliga fenomenen att vi, då Johannes förkunnar om världsförlossaren, stå med flackande ögon och spörja ut i rymden: om hvem talar han?

Blott i en sådan tid kan ett verk som Salome blifva till och vinna häpna och innerst inne magnetiserade lyssnare.

Musiken förete ett kaos af underbara och hetsande ljud, för hvilka de harmoniska lagarna ej tyckas existera, på samma gång den äger en koloristisk uttrycksfullhet för det sinnesberusande och öfver alla gränser gående animaliskt begärande i Salomes karaktär. Verklig klangskönhet förekommer däremot i Jochanaans (Johannes döparens) parti samt i musiken till Salomes dans. Där har komponisten frigjort sig från det experimentella och skrivit några karaktäristiska, af österländsk klang och färging fyllda sidor. I sin helhet torde partituret utöfva en alldeles särskild tjusning på den fackbildade musikern, ty instrumenten bereda örat ständiga öfverraskningar, som ibland bli af rent komisk natur. Man står här inför en musikalisk själfhäfdelse eller snarare en stämornas anarki som aldrig tillförne. Richard Wagner förefaller tam och snäll bredvid Richard Strauss.

På utförandet har Operans artiststab nedlagt ett lika omsorgsfullt som resultatrikt arbete. Fru Hellström Oscar har utarbetat sin oerhördt ansträngande roll till en detaljrik Salomegestalt, hvilken både vokalt och dramatiskt tillfredsställer mycket höga anspråk, och dansen, som kanske är rollens mest kräfvande moment, göres med verklig koreografisk konst.

Hr Forsells Jochanaan är ett nytt prof på denne artists outtömliga individualiseringsförmåga och lysande vokala resurser, hr Nyblom skiljer sig godt från tetrarken Herodes' mycket fordrande parti, och birollerna bidraga nästan undantagslöst till en väl avvägd ensemble. Orkestern under hr Järnefelts ledning förtjänar äfven varmt erkännande för ett

Den starka vårluften söker.

4711

EAU DE COLOGNE
uppfrikskar och stärker.

skickligt lösande af partiturets många problem.

Premiärpubliken, som till sista plats fyllde salongen, mottog verket med en viss försiktighet och synbarligen också med en känsla af misstränkning. Blef intrycket kanske mindre sinnesretande än man väntat?

Shakespeares "Kung Lear" är sannerligen icke något drama för de nutidsmänniskor, som utnyttja sin tid med hastighetsakning och annan li vets snabbkonst. Man får ha tålmod och från dagens kalla angelägenheter frigjorda tankar, om man under fem akter, som behöva ett sjättedels dygn för att afspelas, skall kunna följa den åldrige kungens hemska lifsoöde och skakas af detsamma.

Men äger man dessa förutsättningar, då lyckas det förträffligt.

Dramatiska teatern har för öfrigt heder af det sätt, hvarpå denna tragediernas tragedi går öfver tiljan. August Lindbergs Lear är ungefär sig lik från den gamla scenen, icke någon med en mästaress kraft och nyansrikedom framställd gestalt, men ett ärligt och besjäladt arbete så långt förmågan räcker. I döttrarnas trio lyste fröken Astri Torssells Cordelia med en vårblommas jungfruliga glans, och i narrens roll, som nu för första gången spelades af hr Ivar Nilsson, gaf den unge skådespelaren prof på utmärkt karaktärskomik. Den stilfulla uppsättningen gjorde sig, som var att vänta, väl gällande i den nya sceninramningen.

Intima teatern vann skärtorsdagskvällen en stor konstnärlig seger, måhända den största sedan företaget startades, med sitt uppförande af August Strindbergs "Påsk".

Själftva stycket är ju en af vår dramatisks få äkta pärlor. Aldrig förr eller senare har Strindberg åstadkommit något med detta skådespel jämförligt i skir poetisk färgning, och sällan har det goda, ödmjuka, offerträngande i ett människohjärta klädts i skönare ord än där.

Den unga Eleonora, hvars milda vansinne gömmer en sublim visionär kraft och hvars känslighet är mimosans, går främ genom dikten med ett förklarings sken kring pannan, och hennes tal bygger en strålböja mellan jorden och himmelen.

Fröken Flygare, hvars talang redan till förene gifvit goda löften, visade här ett uppgående i och sammansmältande med dikten, som lyfte framställningen till ett högt konstnärligt plan. Ett sjäfullare spel har ej på länge varit sedt på en stockholms scen. Röstens skälvande klang, det fjärrskådande ansiktsuttrycket, den spröda gestaltens barnaljufta plastik — allt fanns i hennes tolkning, vid hvilken ingen teatereffekt lådde.

De öfriga medspelare, fröknarna Alexanderson och Rydell samt hrr Kjellgren, Falck och de Verdier bidrogo till en god helhetsverkan.

Det är något brådstörtadt att från det konstnärliga skådespelet slungas rätt ned i operettens häxkittel, men repertoaren bjuder det och publiken begär inte bättre.

Det fanns i Paris' Quartier Latin för rätt länge sedan en diktare, som skref en vacker, lifsyrlig skildring om konstnärerna och deras älskarinnor i nämnda pariserkvarter. Han hette Henri

FRÅN "UNGDOMSTEATERNS" PREMIÄR PÅ VETENSKAPSAKADEMIEN.
SCEN UR "PRINSESSANS VISA" AF ANNA WAHLENBERG.
A. BLOMBERG FOTO.

Murger och hans bok "Från bohémens värld". Den fick äran att vanställas som operatext och senare att tjänstgöra som underlag åt en operettkomponist, Henri Hirschmann, som har kallat sitt opus "Musette" och skickat det ut öfver Europa, hvaraf Oscarsteatern, som bekant, också utgör en vrå. Och där åtnjuter operetten i fråga f. n. gästfrihet.

Det textliga har emellertid ytterst litet af Henri Murgers spirituella lynne; de vanliga burleska upptågen från andra operetter gå igen som osälla andar, och åt de lustiga infallen skrattas tre gånger så mycket på scenen som i salongen.

HR A. RINGVALL SOM KATARINA AF MEDICI I OPERETTEN "MUSETTE" PÅ OSCARSTEATERN. ATELIER JÆGER FOTO.

Musette, fröken Grünberg, skrattar mest, förmodligen därför att hon har roligast, fröken Berentz som fleuristen Mimi skrattar mindre, emedan hon är roligast. Endast hennes brefskrifningskonst, hvilken hon ej begagnar oftare än då hon skall ge en älskare respass — och det sker så där en gång i veckan — är dyrbar med dess karaktäristiska ortografi: "Håpas ej vidare på maj. Jag kösser däj för sista gången." En annan af operettens komiska praktblomster är hr Ringvall, hvars uppträdande som Katarina af Medici står åtskilliga grader bortom lustighetens godt och ondt.

Musiken företer ingenting nytt men har några anslående nummer och däribland en finputsad romans, hvilken sjunges med stor bravur och röstfärgning af hr Strömberg, i närvarande stund operettens Forsell, hvad den artistiska duktigheten beträffar.

På Östermalmsteatern blåsa inga stadiga lyckovindar, och den senaste nyheten, folklustspelet "Kumländer", som för många år sedan genom Victor Holmquists humoristiska och rörande spel i titelrollen gjorde stor lycka, har denna gång verkat uteslutande som antikvit, men icke af de "rara", för hvilka man betalar höga pris, utan endast som förlegadt, af tiden utdömdt gods.

En italiensk pianist, Maria Avani-Carrera, som kom hit etiketterad som sitt lands främsta på området, ådagalade vid sitt uppträdande stor anslagskraft och eruptiv känsla, hvilken dock mera bländade än grep. Bäst spelade hon Schumanns Carneval och en rapsodi af Liszt, men fullt öfvertyga oss om sin storhet kunde hon ej ens där. Det hela var virtuositygt, utan motsvarande själsinnehåll.

Vidare äro att anteckna två hvar i sin art gedigna kyrkokonserter, den ena af vår utmärkte Klaraorganist, direktör Gustaf Hägg, den andra af kantorn i Gustaf Vasakyrkan direktör Carl Bohlin. Båda konserterna voro talrikt besökta och lämnade vacker konstnärlig behållning.

Påskdagen gafs å kgl. teatern den sedvanliga symfonikonserter till förmån för operans pensionsinrättning. Programmet bestod bland annat af en Haydysymfoni, Beethovens violin-konsert i D-dur, en kantat af Mozart och Wagners Charfreitagszauber ur Parsifal. De tonsköna numren gjorde nu som alltid ett starkt intryck, förträffligt utförda som de blefvo af hofkapellet under hr Järnefelts ledning. Som solister medverkade hr Forsell och violinisten Ruthström.

ARIEL.

Vårt nyaste sceniska företag, "Ungdomsteatern", hade sistlidne vecka sin start i Vetenskapsakademiens hörsal å en liten improviserad scen med mycket primitiva anordningar. I valet af pjäs, fru Anna Wahlenbergs poetiska lilla sagospel "Prinsessans visa", låg en antydning om att man vill försöka få en repertoar, som bättre lämpar sig för ungdomen att pröfva sina krafter på än de tämligen tarfliga dramatiska alster, mest öfversättningar, som finnas att köpa kilovis i boklådorna. Afsikten med det hela, som väl är att bereda ungdomen, såväl artister som publik, ett oskyldigt nöje, uppnåddes helt säkert också. Den alltid nitiska fru Ebba Sjögren har haft all möda ospard med inöfvandet af de unga histrionerna.

A.B. LINGONS

Blåbärssaft

(för medicinskt bruk)

förordas af herrar läkare.
Tillhandahållas i välsorterade
specieriaffärer.

Inspector: Prof. G. Lagerhelm.

KÖKSALMANACK

Redigerad af
ELISABETH ÖSTMAN

Inneh. af Elisabeth Östmans Husmo-
derskurs i Stockholm.

FÖRSLAG TILL MATORDNING FÖR
VECKAN 26 APRIL—2 MAJ 1908.

SÖNDAG. Frukost: Smörgåsbord;
fransk biffstek med maitre — d'hotel
— smör och brynt potatis; mjölk;
kaffe eller te med giffar. Middag:
Klar buljong med sparrisknopp; slotts-
stek med potatis och salader; mör-
tårta.

MÅNDAG. Frukost: Smörgåsbord;
sillpölsa; mjölk; kaffe eller te. Mid-
dag: Köttpudding med ris och smör-
deg (rester från söndag); sviskonoppa
med vispad grädd och skorpor.

TISDAG. Frukost: Smörgåsbord;
omelett med potatis och skinka; mjölk;
kaffe eller te. Middag: Vegetarisk
kolmjölkspur med stekt bröd; kokt
klomja med smör och ägg samt potatis.

ONSDAG. Frukost: Smörgåsbord;
plättar med sylt; benig kalftstek med
potatispudding; rabarberpaj med vispad
grädd.

TORSdag. Frukost: Smörgåsbord;
kokt sill med smör och ägg samt po-
tatis; mjölk; kaffe eller te. Mid-

ANNONSER skola vara inlämnade till
Expeditionen senast fredag för att
kunna införas i följande veckas num-
mer.

LEDIGA PLATSER

VID Simrishamns Samskola blir till
nästa läsår plats ledig för lärarinna
med hufvudsaklig undervisningskyldig-
het i biologi. Lön: 1,200 kr. Ansök-
ningar insändas före den 1 maj till
föreståndarinnan.

BILDAD, treflig, ordentlig, musikalisk
flicka kan få god plats den 1 maj i lit-
ten fin familj å större municipalsam-
hälle. Skall vara behjälplig i hemmet
och skötandet af tvänne (7 o. 2 år)
barn. Svar med betyg och lönepret.
till »C.», Lund p. r.

Vid Klippans samskola
blifva för nästa läsår lediga: Före-
ständerinnebefattningen med undervis-
ningskyldighet häst i kristendom,
språk och historia samt med en be-
gynnelselön af 1,400 kr. och bidrag
till pensionsafgift. En lärarinnebefatt-
ning i matematik, svenska och om möj-
ligt teckning med en lön af 1,100
—1,190 kronor. Ansökningar med be-
tyg torde snarast insändas till styrelsen,
adress Klippan, före den 1 maj.

**Vid Sölvesborgs femklassiga
Samskola**

är för inst. läsår en lärarinneplats le-
dig. Undervisningskyldighet hufvud-
sakl. i språk och historia. Statsskolor-
nas undervisningsplan. Lön 1,200 kr.
Fullt kompetenta sökande äga att före
den 15 juni 1908 insända sina af lä-
karebetyg och öfriga erforderliga hand-
lingar åtföljda till skolans styrelse
ställda ansök. till ordföranden
Borgmästaren Ph. Humbla.

BÄTTRE anspråkslös barnkär flicka,
musikalisk har förtärd, något kunnig i
sömnad, som vill hjälpa till att sköta 3
små barn och deltaga i förekommande
göromål får plats om svar jämte foto,
och lönepret. sändes till »Medlem af
familjen», Iduns exp.

UNG läkarfamilj i landsortstad, m.
Sverige, önskar bildad ensamjungfru.
Medl. af fam. Svar snarast möjligt
med foto., ref. och anspråk till »M.
H.», Stockholm 6 p. r.

Kvinnlig trädgårdsmästare
önskas till mindre trädgård i Norr-
land. Uppgift om lön samt rek. och
foto. torde insändas nu genast till
»Energiske», Iduns exp.

dag: Ärtor med fläsk; ugnspannkaka
med sylt.
FREDAG. Frukost: Smörgåsbord;
hachis på kalv (rester från onsdag)
med stekt potatis; mjölk; kaffe eller
te. Middag: Kokt brynt lambringa
med ris; soppa på apelsinsaft med
skorpor.
LÖRDAG. Frukost: Smörgåsbord;
njursauté; ägg; mjölk; kaffe eller te.
Middag: Artpuré med stekt bröd
panerad fläsk med potatisos.

RECEPT:

Fransk biffstek med maitre
d'hotelsmör (f. 6 pers.). 1 kg.
benfri fläskhare. 1 liten msk. salt, 1/2
tsk. hvitpeppar.
Till stekning: 3 msk. smör (60
gr.).
Maitre d'hotelsmör: 1 1/2 hg.
smör, 2 tsk. fint hackad persilja, 1 1/2
tsk. citronsaft.
Till garnering: Fransk potatis,
persilja.

Beredning: Köttet tvättas med en
duk doppad i hett vatten, skäres i 1
cm. tjocka skivor, hvilka bultas på
båda sidor och beströs med peppar
och salt. En tackjärnspanna upphettas
långsamt, smöret brynes däri, bifarna
illäggas och stekas öfver hastig eld
samt uppläggas på varmt serverings-
fat. Pannan urvispas med litet kokande
buljong eller vatten och säsen hålles
öfver bifarna. Smöret röres med per-
siljan och citronsaften, tills det är
pösigt. Med en tsk. doppad i varmt
vatten, tagas små kläckar af smöret
och lägges en på hvarje biff. Anrätt-
ningen garneras med potatis skuren
i strimlor och kokt i flotttyr, samt per-
silja.

Mörtårta (f. 6 pers.). 100 gr.
sötmandel, 210 gr. smör, 100 gr. strö-
socker, 1 ägg, 200 gr. hvetemjöl, 2
klp. äppelmos.
Till formen: 1/2 msk. smör (10
gr.), 2 msk. stötta skorpor.
Beredning: Mandeln skällas och
drives genom mandelkvarn. Smöret
tvättas väl och röres, tills det blir
hvitt och pösigt, hvarefter sockret,
mandeln, äggulan och det siktade mjö-
let nedröras. Sist nedskäres den till
hårdt skum slagna äggwhitan och degen
ställes att stelna. En gjutpanna smör-
stas väl och beströs med stötta skor-
por. Pannan beklädes med hälften af
degen och äppelmoset illäggas. Af den

öfriga degen skäres med sporre 1 cm.
breda remsor, hvilka läggas i rutor
öfver äppelmoset samt en ring rundt
omkring tårtans kant. Den gräddas i
ordinär ugnsvärme omkr. 1/2 tim. Upp-
stälpes när den afsvalnat.

**Köttpudding med ris och
smördeg** (f. 6 pers.). Smördeg:
2 dcl. grädd, mjöl som till en stadig
deg, 1/2 vikt smör mot degen.
Ris: 1 kkp. risgryn kokta i 1 lit.
oskummad mjölk, 1 ägg, 1 tsk. salt.
1/2 kg. stekt eller kokt kött (rester),
peppar, salt, en medelstor saltgurka
eller syltlökar, 4 dcl. steksås eller bul-
jong.

Beredning: Grädden vispas till
hårdt skum och däri inarbetas så myc-
ket hvetemjöl, att det blir en stadig
deg. Degen väges och 1/2 vikt smör
mot degen, inkallas som till vanlig
smördeg. En vacker bleckform beklädes
med degen och ett lock utskäres. Ris-
grynen skällas i hett vatten, påsättes
i den kokande mjölken och får under
rörning koka, tills de äro mjuka, då
det uppvispade ägget och saltet iröres.
Köttet skäres i små tärningar, likaså
gurkan eller syltlöken. Det nedlägges
i den beklädda formen, hvarfärd med
det kokta riset; mellan hvarje hvarf
lägges gurk- eller lökskivor; salt och
hvitpeppar tillsättes och litet säs eller
buljong påhälls. Ett lock af smör-
degen lägges öfver. Locket pickas med
en gaffel eller vispsticka och pensas
med vatten. Puddingen gräddas i varm

HUSHÄLLERSKA, erfaren och kunnig,
erhåller plats öfver sommaren. Lön 20
kr. pr månad. Svar med betyg sändes
till »Prästgårdens, Långared (Blfsb. 1.).

SOM sällskap och hjälp åt en äldre
dam bosatt å herregård i Västman-
land, önskas nu genast en stilla och
enkelt flicka. Svar med lönepret. och
rek. sändes till fröken E. Hamilton,
Enköping.

Anspråkslös, bättre flicka,

pålitlig och barnkär, ej för ung, villig
att tillse två barn, 2 och 3 år, samt i
öfrigt hjälpa till med inom hemmet
förekommande göromål, erhåller plats
hos tandläkarfamilj i Norrland den
1:sta maj. Svar, rek., och om möjligt
foto. till »M. J.», Sv. Teleg.-byråns
Annonsafd., Stockholm.

Kvinnlig korrespondent,

fullt hemmastadd i stenografi och ma-
skinskrifning med vana vid kontors-
göromål, kunnig i tyska och engelska
samt häst i franska erhåller genast
plats. Ansökningar jämte uppgift om
föregående anställning, ålder och löne-
anspråk under adress
A.-B. Svenska Järnvägsverkstäderna,
Linköping.

TILL kammarjungfru önskas en ej för
ung pålitlig bättre flicka, kunnig i
all slags sömnad och strykning, van
vid ordning, städning och servering.
Porträtt och underrättelser sändas till
Grefvinnan K., Gnesta.

BARNKÄR, enkel flicka, som utan jung-
frus hjälp vill åtaga sig göromålen i
hemmet, kunnig i matlagning, erhåller
plats 1:sta maj. Medlem af familjen
då så lämpar sig. Betyg, foto. Svar
»Familj» inom 8 dagar, Kungälf p. r.

UNG bildad flicka, som genomgått hus-
hållsskola och är hägad medfölja fam-
milj till landet öfver sommaren, event.
att kvarstanna året ut, erbjudes plats
nu eller början af juni att hjälpa
husmoder med matlagning och i ett
hushåll förek. göromål, där tjänar-
inna finnes. Svar jämte uppgift om
lönepret. till »Ankefrus», Strängnäs p. r.

MEDELALDERS läkare boende i stads-
liknande samhälle vid stambana, öns-
kar finna en aktingsvärd, bildad
kvinn, som kan sköta om hans hem
och två barn. Foto. samt noggranna
uppgifter på ålder, duglighet och för-
mogenhet önskas. Svar till »Medicus»,
Gumellii Annonsbyrå, Malmö.

Barnsköterska,

kunnig och väl rekommenderad, erhåller
plats hos undertecknad för skötandet
af ett 3 mån. barn. Person från barn-
vårdshem äger företräde. Fru Lydia
Müller, Arlöf.

VÄRGÅRDA

(Kungl. Hofleverantör)

HAFREGRYN • HAFREMJÖL

Vid beredningen bortslapas
icke — såsom ofta sker för
att gifva grynen hvitare
färg — den gulaktiga, nä-
ringsrika proteinhinnan.
Genom bevarande af denna
blifver gröten mera nä-
ringsrik, finsmakande
och fast (ej lös och slemmig).

Obs. Den extra kvalitén i **paketerna.**

öfriga degen skäres med sporre 1 cm.
breda remsor, hvilka läggas i rutor
öfver äppelmoset samt en ring rundt
omkring tårtans kant. Den gräddas i
ordinär ugnsvärme omkr. 1/2 tim. Upp-
stälpes när den afsvalnat.

**Köttpudding med ris och
smördeg** (f. 6 pers.). Smördeg:
2 dcl. grädd, mjöl som till en stadig
deg, 1/2 vikt smör mot degen.

Ris: 1 kkp. risgryn kokta i 1 lit.
oskummad mjölk, 1 ägg, 1 tsk. salt.
1/2 kg. stekt eller kokt kött (rester),
peppar, salt, en medelstor saltgurka
eller syltlökar, 4 dcl. steksås eller bul-
jong.

Beredning: Grädden vispas till
hårdt skum och däri inarbetas så myc-
ket hvetemjöl, att det blir en stadig
deg. Degen väges och 1/2 vikt smör
mot degen, inkallas som till vanlig
smördeg. En vacker bleckform beklädes
med degen och ett lock utskäres. Ris-
grynen skällas i hett vatten, påsättes
i den kokande mjölken och får under
rörning koka, tills de äro mjuka, då
det uppvispade ägget och saltet iröres.

Köttet skäres i små tärningar, likaså
gurkan eller syltlöken. Det nedlägges
i den beklädda formen, hvarfärd med
det kokta riset; mellan hvarje hvarf
lägges gurk- eller lökskivor; salt och
hvitpeppar tillsättes och litet säs eller
buljong påhälls. Ett lock af smör-
degen lägges öfver. Locket pickas med
en gaffel eller vispsticka och pensas
med vatten. Puddingen gräddas i varm

EN anspråkslös, bättre, framför allt
barnkär flicka, kan nu genast erhålla
plats i liten familj i Stockholm att
vara husmodern behjälplig med inom
ett hem förekommande göromål. Svar
till »Hemtrefnad», Iduns exp., Stock-
holm.

EN god och vänlig lärarinna med
glad, lugnt sätt och med förmåga att
handleda ungdom, önskas till hösten
i mindre samhälle. Sökanden bör kunna
undervisa till och med åttonde klass
i engelska, tyska och öfriga skolämnen.
Eleverna komma att blifva 2 flickor,
15 och 16 år, med kunskaper till 5:te
och 7:de klass samt 1 gosse 12 år.
Två möbl. rum, hvaraf det ena äfven
användes som skolorn, erhållas jämte
kök, porcellin, nödig köksattiralj och
ved. Lön 1,250 kr. Svar med fotogr.
till »Två å tre år», Kalmar p. r.

BILDAD, gladlynt flicka erhåller plats
i hem på herregård i västra Sverige
för att sköta ett halft års barn och
i öfrigt gå frun tillhanda. Svar med
lönepretentioner och fotografi till »E.
L.», Nordiska Annonsbyrå, Göteborg.

EN lärarinnebefattning vid nyinrättade
samskolan i Borgholm förklarar här-
med till ansökan ledig. Lön 1,050 kr.
Ansökningshandlingar torde insändas
före den 15:te maj. Borgholm den
3 mars 1908. Styrelsen.

UNG flicka, skicklig i musik, får plats
som lärarinna i franska Schweiz. Svar
till »D. G.», Iduns exp. f. v. b.

TILL följd af sjukdom sökes en fullt
duglig kokerska med tjänst om vintern
i stad och sommaren å landet. Elin
Lilliehöök, Oskarsparken 1, Örebro.

FÖR en duglig, bildad hushållerska
ej öfver 35 år, med förutstättningar
att praktiskt sköta ett landthushåll
samt som husföreståndarinna äga för-
måga att göra hemmet trefligt, finnes
plats i ungarlarshem i Västergötland den
1 maj eller förr. Skrifgöromål äro
förenade med platsen. Lön 275 kr.
Egenhändigt skrifna svar med refer-
enser och fotografi sändas till »C.
A. C.», Ulricchamn.

GUVERNANT. En skicklig, undervis-
ningsvan, hälst fransktalande och mu-
sikalisk guvernant, som kan meddela
undervisning i 4:e och 7:e klassens äm-
nen åt tvänne flickor, erhåller i höst
förmånlig plats hos kammarherre Flach,
Svenskund, Norrköping.

**Ledig plats vid Tranås 3-klassiga
högre flickskola**

e. o. andra lärare (manlig eller kvinn-
lig) med undervisningskyldighet huf-
vudsakligen i modersmålet, historia o.
geografi; lön 1,600 kr. pr år; platsen
kommer snarast möjligt att besättas
med ordinarie innehafvare. Ansökningar
insändas före den 10 juni till ordf.
i styrelsen för Tranås högre folkskola
adr. Tranås.

21 år, önskar att mot fritt vivre under
sommarmånaderna komma i fin familj,
helst på landet, som sällskap. Är något
kunnig i matlagning samt inomhus före-
kommande göromål. Svar till »Familje-
medlem», Annonsbyrå, Ö. Larmgat. 1,
Göteborg.

ugn omkr. 1/2 tim. Den serveras med
steksås eller skiradt smör.

Sillpölsa (f. 6 pers.). 2 stora sill-
lar, 1 lit. kokt, kall potatis, 1 medel-
stor portug. lök, 4 msk. smör (80 gr.),
3 dcl. tjock grädd.

Beredning: Sillarna urtagas, sköl-
jas väl och få ligga i rikligt med
vatten under 12 tim. Skinet afdrages
och sillarna fläckas; ryggbenet och alla
småben borttagas. De skäras därefter
i små tärningar. Potatisen skalas och
skäres i lika stora tärningar. Löken
skalas och hackas fint, samt fräses
väl i smöret. Därefter tillsättes sillen
och potatisen och massan brynes lätt
under försiktig omrörning. Sist ned-
röres grädden och anrättningen upp-
lägges på varm karott. Serveras som
frukosträtt.

Potatispudding (f. 6 pers.).
1 1/2 lit. potatis, vatten, salt, 3 msk.
godt smör (60 gr.), 3 ägg, 2 dl. grädd,
1/2 msk. salt, 1 msk. socker.
Till formen: 1/2 msk. smör (10
gr.), 2 msk. stötta skorpor.

Beredning: Potatisen råskalas,
kokas och drives genom purépress.
Det kalla smöret nedröres i moset med
en gaffel tillika med de uppvispade
äggulorna och grädden. Kryddorna till-
sättes och sist nedskäres de till hårdt
skum slagna äggwhitorna.

En bleckform smörjes med smör och
beströs med fint stötta skor. Moset
lägges däri, beströs med stötta skorpor
och krusas nått. Puddingen gräddas
i god ugnsvärme, tills den fått vacker
gulbrun färg.
Den serveras till köttträtter i allmän-
het.

Rabarberpaj (f. 10 pers.).
Mördeg: 3 hg. mjöl, 3 hg. smör,
40 gr. socker, 1 stort ägg, 6 dcl. ra-
barber, 2 dcl. strösocker.

Beredning: Mjöllet siktas på bak-
bordet, smöret fördelas fint i mjölet,
sockret och ägget tillsättes och degen
arbetas tillsammans med fingerspet-
sarna samt ställas ut att bli kall. En
bleckform eller tackjärnspanna beklädes
med hälften af degen. Rabarbern sköl-
jes väl, skalas tunnt, skäres i bitar
och nedlägges hvarvis med strösocker
i den beklädda formen. Resten af de-
gen kallas ut till ett lock och härmed
betäckes pajen. Degkanterna hopfästas
med äggwhita. Pajen gräddas i god
ugnsvärme omkr. 3/4 tim. Den upp-

SOLO-KAFFE

från
A.-B. Malmö Kaffekompani.

H. M. Konungens Hofleverantör.

Magnetiskt förädladt enligt svensk
patentet n:o 20016 är
det bästa, renaste och drygaste
JAVA-KAFFE

som finnes i marknaden och säljes i
femton olika Javablandningar i rikets
förmärsta Kaffe- och Specieriaffärer.

stälpes, när den afsvalnat och ser-
veras med vispad grädd eller vaniljsås.

Hachis på kalv (f. 6 pers.). 3/4
kg. kalftstek (rester), 1 msk. fint hackad
portug. lök, 2 msk. smör (40 gr.), 3
msk. mjöl, 1/2 lit. buljong (kokt på
stekbenen), peppar, salt, 1 äggula, 1
dcl. tjock grädd, 1 tsk. citronsaft.

Beredning: Köttet skäres i tär-
ningar (ej för stora). Löken fräses i
smöret och mjölet iröres. Buljongen
tillsättes och säsen får koka i 10 min.
Köttet illäggas och stufningen afsmakas
med kryddorna, hvarefter den afredes
med den uppvispade äggulan och grädden.
Stufningen får därefter endast
sjuda och citronsaften tillsättes.
Anrättningen garneras med förlorade
ägg eller brynt potatis.

Panerad fläsk (f. 6 pers.). 750
gr. magert lättsaltadt fläsk, 1 ägg,
1 kkp. stötta skorpor, 2 msk. smör
eller flottyr.

Beredning: Fläsket skäres i skiv-
vor, svålen borttages och fläskskivorna
bultas väl på båda sidor samt doppas
i det uppvispade ägget och vändas i
de stötta skorpor. En tackjärnspanna
upphettas långsamt, smöret eller flottyr-
en upphettas däri och fläsket ned-
lägges samt får steka vackert gulbrunt
på båda sidor. Det uppläggas på varmt
serveringsfat och serveras med stufvade
grönsaker eller potatisos.

För barnens hud är det ytterst nödvändigt att den mildaste och finaste tvål användes

“Hylins öfverfettade Barntvål”

besitter dessa egenskaper, och den har därigenom blifvit oun-
bärlig för barnkammaren.

Hylin & Co. Fabr. Aktiebolag,
Kungl. Hofleverantör,
Stockholm.

VID nyuppförd höngård finnes plats
för en i rationell hönskötsel van skö-
terska. Ansökan med betygsskrifter
och löneanspråk insändes märkt »Ledig
plats» under adr. S. Gumellii Annons-
byrå, Stockholm f. v. b.

VÄRDINNA önskar plats nu eller till
hösten. Goda rek. och betyg finnas.
Svar till »1869», Stockholm 16 p. r.

BILDAD, huslig flicka, kunnig i mat-
lagning, bakning, sömnad, söker plats.
Ordentlig, godt lynne. Svar »Idogs»,
Iduns exp. f. v. b.

EN bildad, glad småländska, önskar
mot fritt vivre, som sällskap få med-
följa till badort eller ock komma i
någon fin familj som hjälp och säll-
skap. Svar tacksamt till »Sommaren
1908», Liatorp p. r.

UNG, musikalisk flicka önskar plats
såsom sällskap och hjälp i ett aktadt
hem på landet. Svar till »Musikalisk
22», Iduns exp.

UNG flicka van vid sjukvård önskar
följa herre eller dam på resa eller
till badort. Svar emotes tacksamt till
»28 S. E.», Uppsala p. r.

TVÄNNE bildade flickor önska snarast
plats i ansedd familj i Sthlm eller trak-
ten däromkring. Den ena hufvudsakli-
gen för hushåll, den andra häst att
handleda barn. Musikaliska, spela
och sjunga. Önska anses som familje-
medlemmar. Ett års praktisk erfaren-
het i hushåll. Finaste ref. finnas.
Små löneanspråk. Svar till »Rask o.
gladynt», Svea-Byråns Annonsafd.,
Göteborg.

UNG, bildad flicka, kunnig i enklare
matlagning och sömnad, önskar plats
1 juni, som husmoders sällskap och
hjälp. Fria resor. Sv. till »S. H.»,
Rådmanng. 69, 4 tr., Stockholm.

LÄRARINNA i svenska ämnen (spe-
ciellt matematik) samt tyska önskar
mot fritt vivre underv. ett par timmar
om dagen i fam. boende på landet.
Sv. till »B. S.», Gumellii Annonsbyrå,
Göteborg.

PRIVATVÅRD önskas af en sjukskö-
terska, helst bröstsjuk, villig att hjälpa
till med husets göromål. Goda betyg
finnes. Svar till »Sjukvård», Gumellii
Annonsbyrå, Göteborg.

25-ÅRIG kvinnlig sjukgymnast söker an-
ställning vid badort, hos familj (helst
på landet) eller att medfölja på resa.
Svar till »Våren 1908», Filialpostkon-
toret, Järntorget i Göteborg.